

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2005-2006

12 JUILLET 2006

Projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers

Procédure d'évocation

AMENDEMENTS

N° 1 DE MME DURANT

Art. 3

Remplacer cet article comme suit :

«Art. 3. — À l'article 9 de la même loi, sont apportées les modifications suivantes :

1° à l'alinéa 1er, les mots «son délégué» sont remplacés par les mots «son délégué, ou la Commission de régularisation»;

2° le troisième alinéa est remplacé par les trois alinéas suivants :

«L'étranger, autorisé à séjourner dans le Royaume pour une durée limitée, qui souhaite obtenir une autorisation de séjour sur une autre base, peut demander cette autorisation au bourgmestre de la localité où il séjourne.

Il devra justifier les circonstances exceptionnelles qui l'empêchent d'introduire sa demande de la manière prévue à l'alinéa 1er s'il ne dispose pas d'un droit de séjour légal au moment de l'introduction de celle-ci.

Voir :

Documents du Sénat :

3-1786 - 2005/2006 :

N° 1 : Projet évoqué par le Sénat.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 2005-2006

12 JULI 2006

Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Evocatieprocedure

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN MEVROUW DURANT

Art. 3

Dit artikel vervangen als volgt :

«Art. 3. — In artikel 9 van dezelfde wet worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in het eerste lid worden de woorden «zijn gemachtigde» vervangen door de woorden «zijn gemachtigde, of de Regularisatiecommissie»;

2° het derde lid wordt door de volgende drie ledet vervangen :

«De vreemdeling die voor een bepaalde tijd in het Rijk mag verblijven, en die een op een andere grond gebaseerde verblijfsvergunning wenst te verkrijgen, kan die verblijfsvergunning aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft.

Hij moet aantonen dat hij zijn aanvraag door uitzonderlijke omstandigheden niet kan indienen op de in het eerste lid bepaald wijze, als hij niet wettelijk in het Rijk verbleef op het ogenblik dat hij zijn aanvraag indiende.

Zie :

Stukken van de Senaat :

3-1786 - 2005/2006 :

Nr. 1 : Ontwerp geëvoeerd door de Senaat.

Le bourgmestre délivre un accusé de réception dans les huit jours de la réception de la demande et la transmet, dans le même délai, à la Commission de régularisation. ».

Justification

Le premier amendement est lié aux deux suivants, qui ont pour but d'introduire des critères clairs et permanents et une procédure de régularisation devant une commission composée collégialement de trois membres devant laquelle le demandeur pourra comparaître et se défendre oralement. (Ces critères sont définis au deuxième amendement, la procédure au troisième).

L'amendement 1 (ainsi que le suivant) envisage 4 types de demandes de séjour de plus de trois mois :

1. les demandes de séjour de plus de trois mois introduites au Consulat belge dans les pays d'origine. Le ministre, ou son délégué, reste compétent pour accorder l'autorisation. C'est l'actuel alinéa 2 de l'article 9, alinéa 2, qui reste inchangé;

2. les demandes de séjour de plus de trois mois introduites en Belgique par des étrangers :

— soit qui résident en Belgique sous un statut légal de séjour temporaire et qui, étant dans les conditions pour obtenir un droit de séjour à un autre titre, souhaitent changer de statut. Ce sont les demandes (de changement de statut) que l'Office des étrangers appelle actuellement « 9a3 techniques ». Ces demandes restent de la compétence du ministre ou de son délégué.

— soit qui sont arrivés en Belgique munis d'un visa ou d'une autorisation de séjour provisoire dans le cadre de l'article 10 ou 10bis et qui introduisent une demande de séjour de plus de trois mois.

3. les demandes de régularisation introduites par des étrangers qui remplissent un des cinq critères définis dans le nouvel article 9bis (proposé par le deuxième amendement) et qui sont de la compétence de la commission de régularisation.

4. les demandes de régularisation qui ne remplissent pas les critères prévus dans le nouvel article 9bis (proposé dans l'amendement suivant), et qui sont introduites par des étrangers irréguliers du point de vue du droit de séjour. Ceux-ci doivent se trouver dans des circonstances exceptionnelles permettant de justifier qu'il leur est difficile de retourner dans leur pays d'origine pour introduire leur demande. Le traitement de ces demandes reste de la compétence du ministre.

N° 2 DE MME DURANT

Art. 4

Remplacer cet article comme suit :

« Art. 4. — Un article 9bis, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 9bis. — Sans préjudice de l'application de l'article 9, peuvent obtenir une régularisation de leur situation administrative, les étrangers qui, au moment de leur demande :

I^o soit ont demandé la reconnaissance de la qualité de réfugié sans avoir reçu de décision exécutoire ou sans qu'un arrêt du Conseil d'État soit intervenu dans

De burgemeester bezorgt de aanvrager een ontvangstbewijs binnen acht dagen na ontvangst van de aanvraag, en zendt die binnen dezelfde termijn over aan de Regularisatiecommissie. ».

Verantwoording

Het eerste amendement is gekoppeld aan de twee volgende, waarmee wordt beoogd te zorgen voor duidelijke en vaste criteria en voor een regularisatieprocedure voor een commissie die collegiaal is samengesteld uit drie leden en waarvoor de aanvrager zal kunnen verschijnen en zich mondelijk verdedigen (de criteria worden bepaald in het tweede amendement en de procedure in het derde).

In amendement nr. 1 (en in amendement nr. 2) worden 4 soorten van aanvragen om verblijf van meer dan drie maanden in beschouwing genomen :

1. de in het land van oorsprong bij het Belgisch consulaat ingediende aanvragen om verblijf van meer dan drie maanden. De minister of zijn gemachtigde blijft bevoegd voor de toekenning van de vergunning. Het gaat daarbij om het huidige artikel 9, tweede lid, dat niet wordt gewijzigd;

2. de aanvragen om verblijf van meer dan drie maanden die in België worden ingediend door vreemdelingen :

— die hetzij in België verblijven onder een wettelijk statuut van tijdelijk verblijf en die, omdat ze voldoen aan de voorwaarden om om een andere reden een verblijfsrecht te verkrijgen, van statuut wensen te veranderen. Het betreft de aanvragen (om wijziging van het statuut) die de Dienst Vreemdelingenzaken thans «technische 9a3 » noemt. Voor die aanvragen blijft de minister of zijn gemachtigde bevoegd.

— die hetzij in België zijn aangekomen in het bezit van een visum of van een tijdelijke verblijfsvergunning in het kader van artikel 10 of 10bis, en die een aanvraag om verblijf van meer dan drie maanden indienen.

3. de regularisatieaanvragen ingediend door vreemdelingen die voldoen aan een van de vijf criteria van het nieuwe artikel 9bis (voorgesteld in het tweede amendement) waarvoor de Regularisatiecommissie bevoegd is;

4. de regularisatieaanvragen die niet beantwoorden aan de criteria van het nieuwe artikel 9bis (dat in amendement nr. 2 wordt voorgesteld) en die worden ingediend door vreemdelingen die uit een verblijfsrechtelijk oogpunt illegaal in het land verblijven. Om hun aanvraag te kunnen indienen, moeten ze in uitzonderlijke omstandigheden verkeren die kunnen verantwoorden dat het voor hen moeilijk is om naar hun land van oorsprong terug te keren. De minister blijft bevoegd voor de behandeling van die aanvragen.

Nr. 2 VAN MEVROUW DURANT

Art. 4

Dit artikel vervangen als volgt :

« Art. 4. — In dezelfde wet wordt een artikel 9bis ingevoegd, luidende :

« Art. 9bis. — Onverminderd de toepassing van artikel 9, kunnen vreemdelingen hun administratieve toestand laten regulariseren, wanneer zij op het ogenblik van de aanvraag :

I^o hetzij de erkenning van hun hoedanigheid als vluchteling hebben aangevraagd zonder een uitvoerbare beslissing te hebben ontvangen, of zonder dat de

la procédure de recours à l'encontre de cette décision exécutoire, dans un délai de trois ans;

2° soit ne peuvent, pour des raisons indépendantes de leur volonté, retourner dans le pays dont ils ont la nationalité;

3° soit sont gravement malades ou handicapés;

4° soit ont développé des attaches sociales durables dans le pays ou peuvent faire valoir des circonstances humanitaires;

5° soit disposent d'un projet de contribution socioéconomique en Belgique. ».

Justification

L'article 9bis nouveau du projet de loi du gouvernement doit être remplacé par l'introduction dans la loi de critères clairs et permanents pour mettre fin à l'arbitraire des décisions.

La seule disposition de la loi du 15 décembre 1980 qui permet actuellement à un étranger résidant en Belgique d'introduire une demande de régularisation est l'article 9 alinéa 3 de la loi du 15 décembre 1980. Or, cette disposition est une règle de procédure. Elle se borne à dire qu'en cas de circonstances exceptionnelles, une demande d'autorisation de séjour peut être introduite auprès du bourgmestre du lieu de résidence du demandeur (qui la transmet pour traitement à l'Office des étrangers).

Cette disposition ne définit aucun critère de fond ouvrant un droit à la régularisation du séjour, laissant au ministre une totale liberté discrétionnaire d'appréciation des demandes. Dans les faits, cette liberté se traduit par des décisions très arbitraires.

L'article 9bis nouveau du projet du gouvernement qui a vocation à remplacer l'ancien article 9, alinéa 3, n'apporte aucune précision quant à des critères de régularisation. Au contraire, il rend la disposition plus restrictive en prévoyant des hypothèses où les éléments invoqués par le demandeurs seront déclarés irrecevables.

L'opération de régularisation «one shot» mise en place par la loi du 22 décembre 1999 a permis de résoudre un grand nombre de situations du passé.

Mais cette expérience nous a permis de comprendre qu'il s'agissait d'un problème structurel puisque la situation qui préexistait à l'adoption de cette loi de 1999 est de nouveau présente.

Lors des travaux parlementaires de cette loi, il était prévu que cette opération de régularisation devait aller de pair avec une réforme de la procédure d'asile en vue de la rendre notamment plus rapide, l'idée étant de résoudre des situations et d'éviter qu'elles ne se reproduisent dans le futur.

Le ministre Duquesne déclarait dans l'exposé des motifs :

«Depuis une dizaine d'année, la responsabilité de l'État est engagée :

Raad van State zich binnen een termijn van drie jaar in de tegen die uitvoerbare beslissing ingestelde beroepsprocedure heeft uitgesproken;

2° hetzij om redenen onafhankelijk van hun wil, niet kunnen terugkeren naar het land waarvan zij de nationaliteit hebben;

3° hetzij ernstig ziek of zwaar gehandicapt zijn;

4° hetzij duurzame sociale bindingen in ons land hebben uitgebouwd, of humanitaire redenen kunnen laten gelden;

5° hetzij een project kunnen voorleggen waarmee ze sociaal-economische bijdragen ten behoeve van België leveren. ».

Verantwoording

Het nieuwe artikel 9bis van het wetsontwerp van de regering moet worden vervangen door in de wet duidelijke en vaste criteria in te voegen om een einde te maken aan de willekeur van de beslissingen.

Artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 is de enige bepaling van die wet die een in België verblijvende vreemdeling thans de mogelijkheid biedt een regularisatie-aanvraag in te dienen. Die bepaling is echter een procedureregel en ze beperkt zich ertoe te stellen dat in geval van uitzonderlijke omstandigheden een aanvraag om verblijfsvergunning kan worden ingediend bij de burgemeester van de verblijfplaats van de aanvrager (die burgemeester zendt de aanvraag voor behandeling over aan de Dienst Vreemdelingenzaken).

In die bepaling wordt geen enkel inhoudelijk criterium vastgesteld dat het recht op een regularisatie van het verblijf opent. Daardoor kan de minister volledig vrij over de aanvragen oordelen. In de feiten leidt die vrijheid tot zeer arbitraire beslissingen.

Het nieuwe artikel 9bis van het wetsontwerp van de regering, dat bedoeld is om artikel 9, derde lid, te vervangen, bevat geen enkele precisering inzake de regularisatiecriteria. Integendeel, het maakt de bepaling restrictiever door te voorzien in gevallen waarin de door de aanvragers aangevoerde elementen onontvankelijk zullen worden verklaard.

Tal van situaties uit het verleden konden worden opgelost dankzij de «one shot»-regularisatie van de wet van 22 december 1999.

Die ervaring heeft ons echter de mogelijkheid geboden in te zien dat het om een structureel probleem gaat aangezien we opnieuw in de situatie verkeren die bestond vóór de goedkeuring van de wet van 1999.

Tijdens de parlementaire voorbereiding van die wet werd aangegeven dat die regularisatie moest gepaard gaan met een herziening van de asielprocedure, onder meer om die te versnellen. Bedoeling was de problemen op te lossen en te voorkomen dat ze zich in de toekomst nog zouden voordoen.

Minister Duquesne heeft in de memorie van toelichting het volgende verklaard :

«Sedert een tiental jaren ligt ook bij de Staat een verantwoordelijkheid omdat :

— de nombreuses demandes n'ont pas été traitées avec la célérité requise;

— aucune mesure radicale n'a été prise pour empêcher que se constitue un arriéré colossal au sein des différentes instances, ce qui handicape fortement le système (...) » (DOC 50 0234/005, p. 6)

On constate actuellement que le problème est toujours le même : Un très grand nombre de candidats réfugiés attendent une décision des instances d'asile depuis plusieurs années et ont par conséquent eu à subir des lenteurs administratives.

Du point de vue du contentieux général du droit des étrangers, le problème est similaire : l'Office des étrangers met des années pour rendre des décisions notamment en matière de régularisation. Le collège des médiateurs fédéraux pointe d'ailleurs ce problème de manière récurrente dans ses rapports annuels.

Du côté du Conseil d'État, c'est l'engorgement total, les personnes concernées attendent parfois jusqu'à 7 ans l'issue de leur recours.

Durant toutes ces années d'attente il est évident que ces personnes s'intègrent, que leurs enfants créent des racines dans notre pays, avec un environnement social, éducatif et affectif qui devient indispensable à leur équilibre psychologique.

Le projet du ministre, a notamment pour but explicite de rendre la procédure d'asile plus simple et plus rapide et de désengorger le Conseil d'État, par la création d'une nouvelle juridiction.

On se trouve par conséquent à nouveau devant l'aveu des lenteurs pouvant conduire au constat que l'État est responsable des lenteurs et dysfonctionnement et qu'il se doit de les résoudre, ce qui ne peut avoir lieu que par le biais d'une régularisation.

Les auteurs préconisent l'instauration de critères permanents. Il considère qu'il est naïf de penser que le nouveau projet à l'examen va résoudre tous les problèmes de lenteurs. Il arrivera toujours que des personnes aient à souffrir dans le futur d'une procédure trop lente, et ce d'autant plus que l'on peut craindre que la nouvelle juridiction créée, le Conseil du contentieux des étrangers, connaisse le même engorgement que ceux que le Conseil d'État connaît actuellement.

En 1999; le législateur avait également considéré que certaines situations humanitaires (maladies graves, attaches sociales, impossibilité de retour ...) devaient être régularisées.

On peut lire dans l'exposé des motifs de cette loi : « l'afflux massif de certaines populations spécifiques poussées par des circonstances dramatiques et le manque de coordination entre les politiques européennes en la matière ont incité des dizaines de milliers de personnes à entrer sur notre territoire. La conjonction de ces différents facteurs a pour conséquence qu'aujourd'hui, des milliers d'individus se trouvent illégalement dans notre pays et certains d'entre eux, depuis de nombreuses années. (...) L'importance du nombre de ces gens, la situation de précarité sociale et de marginalité dans laquelle la plupart d'entre eux se trouvent, les inconvénients que provoque leur participation clandestine sur le marché du travail, notamment la part importante que représente cette population dans le travail en noir, et les éventuels problèmes d'ordre public ont incité le gouvernement à procéder une vaste opération de régularisation » (DOC 50 0234/005, p. 6)

Aujourd'hui, l'on se rend compte que cette question des migrations est une question structurelle et qu'à intervalles réguliers, à défaut de tomber d'accord sur une politique européenne d'immigration commune, les États membres de l'Union procèdent de manière régulière à des opérations de régularisation.

— talrijke aanvragen niet voldoende vlug werden behandeld;

— er geen enkele doortastende maatregel genomen werd om te vermijden dat zich een kolossale achterstand zou voordoen in de schoot van de verschillende instanties, waardoor het systeem zwaar belast wordt; » (stuk Kamer 50 0234/005, blz. 6).

Thans constateert men dat het probleem nog steeds hetzelfde is : tal van kandidaat-vluchtelingen wachten al verschillende jaren op een beslissing van de inzake asiel bevoegde instanties en zijn dus het slachtoffer van de administratieve traagheid.

Wat de algemene geschillen inzake het vreemdelingenrecht betreft, is het probleem nagenoeg analoog : het duurt jaren vóór de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing neemt, onder andere met betrekking tot regularisatie. Het College van de federale ombudsmannen kaart dat probleem trouwens telkenmale aan in zijn jaarverslagen.

De Raad van State is totaal overbelast en de betrokkenen wachten soms 7 jaar op de afloop van hun beroep !

Tijdens die jarenlange wachttijd integreren die mensen uiteraard en ontwikkelen hun kinderen banden met ons land en met een sociale, educatieve en affectieve omgeving, die onontbeerlijk wordt voor hun psychisch evenwicht.

Een van de uitdrukkelijke doelstellingen van het wetsontwerp van de minister bestaat erin de asielprocedure eenvoudiger en sneller te maken en de Raad van State te ontlasten door een nieuw rechtscollege op te richten.

We hebben dus opnieuw te kampen met traagheid die kan leiden tot de vaststelling dat de Staat verantwoordelijk is voor de traagheid en de slechte werking en dat hij die moet verhelpen, wat alleen via een regularisatie kan.

De indieners staan de invoering van vaste criteria voor. Ze achten het naïef te denken dat het nieuwe wetsontwerp alle problemen inzake traagheid zal oplossen. Het zal nog gebeuren dat mensen in de toekomst het slachtoffer zijn van een te trage procedure, te meer omdat men mag vrezen dat de nieuwe instelling, met name de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met dezelfde overlast te kampen zal hebben als die welke de Raad van State thans kent.

De wetgever was in 1999 tevens van oordeel dat bepaalde humanitaire situaties (ernstige ziekten, sociale banden, onmogelijkheid terug te keren enzovoort) moesten worden geregulariseerd.

In de memorie van toelichting van die wet staat het volgende : « Door de enorme toevloed van bepaalde bevolkingsgroepen die gedreven werden door dramatische omstandigheden en het gebrek aan coördinatie van het beleid van de Europese landen kwamen tientallen duizenden personen ons land binnen. Al deze factoren samen hebben ervoor gezorgd dat er zich vandaag duizenden individuen illegaal in ons land bevinden en sommigen onder hen, sedert talrijke jaren. (...) Het grote aantal van deze mensen, hun sociaal onzekere en marginale situatie, de nadelen veroorzaakt door deze illegaliteit op de arbeidsmarkt, inzonderheid het grote aandeel zwartwerk en de mogelijke problemen van openbare orde hebben de regering ertoe aangezet een ruime regularisatie door te voeren. » (stuk Kamer 50 0234/005, blz. 6).

Men realiseert zich vandaag dat die kwestie van de migraties een structurele kwestie is en dat de lidstaten van de Europese Unie, bij gebrek aan akkoord over een gemeenschappelijk immigratiebeleid, regelmatig regularisaties doorvoeren.

Les auteurs de l'amendement considèrent qu'il est plus sain, plus transparent et moins discriminatoire d'établir des critères permanents de régularisation, que de procéder à des opérations de régularisation «*one shot*».

Des critères permanents permettraient à l'État belge d'assimiler progressivement dans sa population des migrants qu'il régularise sur base de critères définis au lieu, comme c'est le cas actuellement, de les laisser durant des années en situation de marginalité jusqu'au jour où une opération de régularisation devient inévitable.

Des critères clairs permettraient de rencontrer la critique habituellement faite à l'encontre de l'arbitraire des décisions rendues par l'Office des étrangers.

Ils permettraient également d'éviter une discrimination injustifiable vis-à-vis des étrangers qui se trouvent aujourd'hui dans des situations identiques à celles qui ont donné lieu à régularisation par le biais de la loi de 1999.

La section de législation du Conseil d'État avait d'ailleurs, dans son avis du 25 octobre 1999 (sur l'avant-projet ayant donné lieu à la loi de régularisation du 22 décembre 1999), soulevé que le principe d'égalité imposé par l'article 10 de la Constitution n'était en l'occurrence pas respecté. En effet, pour le Conseil d'État, il s'agissait d'une discrimination qui ne trouve pas de justification raisonnable si l'on sait que pourra être régularisée une personne qui se trouve dans l'impossibilité de retourner dans son pays pendant le court délai prévu pour introduire un dossier (trois semaines) alors que les personnes qui viendraient à se trouver dans la même situation grave, après ce délai de trois semaines ne pourraient pas être régularisées selon la même procédure (1).

Seuls des critères permanents permettent de mettre fin à cette différence de traitement inadmissible tant du point de vue humain que juridique.

Ces critères doivent être clairement définis par la loi pour mettre fin à l'arbitraire dans le traitement des demandes qui existe actuellement.

(1) Avis du CE du 25 octobre 1999, *Doc. Parl. Chambre* 50-0234/001, p. 25: «Le caractère temporaire de l'avant-projet conduit à s'interroger sur sa conformité avec les règles constitutionnelles de l'égalité et de la non-discrimination. La question se pose, en effet, si la différence entre le traitement que l'avant-projet réserve aux étrangers qui remplissent les conditions prévues à l'article 2 dans le délai de trois semaines établi par l'article 4, et le traitement réservé aux autres étrangers qui ne se trouvent remplir les mêmes conditions qu'après l'expiration du même délai, repose sur des éléments suffisamment significatifs pour justifier raisonnablement la discrimination que provoque le caractère temporaire de l'avant-projet. L'exposé des motifs justifie ce caractère temporaire et l'inégalité qu'il risque d'engendrer par la nécessité d'assainir une situation désastreuse héritée du passé. Cette considération ne suffit cependant pas à conjurer tout grief d'inégalité propre à entraîner l'annulation de l'avant-projet. Encore faut-il, en effet, pour éviter tout risque d'encourir cette critique, que les étrangers qui n'auront pas pu bénéficier des faveurs de l'avant-projet, ne se trouvent pas, à l'avenir, à leur tour, dans une situation aussi regrettable que celle à laquelle le gouvernement cherche à porter remède par l'avant-projet. C'est d'ailleurs pourquoi l'exposé des motifs assure que le gouvernement veillera à ce que soient prises toutes les mesures nécessaires pour que les désordres du passé ne se reproduisent plus».

De indieners vinden het gezonder, transparanter en minder discriminerend vaste regularisatiecriteria op te stellen, veleer dan voor «eenmalige» regularisatieoperaties te kiezen.

Daarmee kan de Belgische Staat in zijn bevolking stapsgewijs migranten opnemen die hij regulariseert op grond van gedefinieerde criteria, in plaats van hen, zoals nu het geval is, jaren in de marginaliteit te laten tot een regularisatieoperatie onvermijdelijk wordt.

Met duidelijke criteria kan men tegemoet komen aan de gebruikelijke kritiek van willekeur in verband met de beslissingen van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Met vaste criteria kan men ook voorkomen dat er onverantwoorde discriminatie ontstaat ten aanzien van vreemdelingen die zich thans in situaties bevinden welke identiek zijn aan die welke hebben geleid tot de regularisatie aan de hand van de wet van 1999.

De afdeling wetgeving van de Raad van State had in haar advies van 25 oktober 1999 (over het voorontwerp dat heeft geleid tot de regularisatiwet van 22 december 1999) aangegeven dat het bij artikel 10 van de Grondwet opgelegde gelijkheidsbeginsel *in casu* niet werd geëerbiedigd. Voor de Raad van State ging het immers om discriminatie die niet redelijk is verantwoord, als men weet dat iemand die in de onmogelijkheid verkeert om naar zijn land van herkomst terug te keren, kan worden geregulariseerd in de korte termijn die voor de indiening van een dossier (drie weken) is vastgesteld, terwijl mensen die in dezelfde ernstige situatie terechtkomen na die periode van drie weken, volgens dezelfde procedure niet voor regularisatie in aanmerking zouden komen (1).

Alleen met vaste criteria is het mogelijk een einde te maken aan dit zowel uit een menselijk als uit een juridisch oogpunt ontoelaatbare verschil in behandeling.

Die criteria moeten duidelijk bij wet worden gedefinieerd, om een einde te maken aan de thans bestaande willekeur in de behandeling van de aanvragen.

(1) Advies van de Raad van State van 25 oktober 1999; stuk Kamer 50-0234/001, blz. 25: «De tijdelijke aard van het voorontwerp doet vragen rijzen omtrent de overeenstemming ervan met de grondwettelijke regels van gelijkheid en non-discriminatie. Het is immers de vraag of het verschil in de behandeling, krachtens het voorontwerp, van de vreemdelingen die binnen de termijn van drie weken gesteld in artikel 4 voldoen aan de voorwaarden bepaald in artikel 2, en van de overige vreemdelingen, die pas na het verstrijken van diezelfde termijn aan diezelfde voorwaarden voldoen, steunt op gegevens die belangrijk genoeg zijn om een redelijke grond op te leveren voor de ongelijke behandeling waartoe de tijdelijke aard van het voorontwerp leidt. In de memorie van toelichting wordt als reden voor de tijdelijke aard van de ontworpen wet en de ongelijkheid die daardoor kan ontstaan, opgegeven dat de catastrofale toestand, een ervenis van het verleden, moet worden rechtgezet. Die overweging is echter niet doorslaggevend genoeg om elk op ongelijkheid gebaseerd bezwaar te ontkrachten dat kan leiden tot de nietigverklaring van de wet die thans nog in de ontwerpfase verkeert. Om elk gevaar voor blootstelling aan zulke kritiek te voorkomen, zou er immers op moeten worden toegezien dat de vreemdelingen die nu uit de ontworpen wet geen voordeel kunnen halen later niet op hun beurt in een even betreurenswaardige situatie verzeilen als die welke de Regering met dit voorontwerp wil verhelpen. Dat is overigens de reden waarom in de memorie van toelichting wordt gesteld dat de regering erop zal toezien dat alle noodzakelijke maatregelen worden getroffen opdat de verwarde situaties uit het verleden zich niet opnieuw voordoen.».

Il est impératif, dans une société démocratique, que l'administré puisse connaître ses droits.

Des critères clairs et légaux répondent également à l'impératif de transparence, nécessaire à une bonne administration.

Le Conseil d'État, en sa section législation, a d'ailleurs également soulevé le problème de l'absence de critère dans le projet de loi du ministre. Il a précisément relevé que « Les dispositions en projet n'auront [...] pas pour effet de mettre fin à l'insécurité juridique régnant en la matière, notamment quant à la valeur juridique qu'il convient de conférer aux diverses circulaires édictées en vue de mieux circonscrire les pouvoirs du ministre ou de son délégué » (1).

Dans le même sens, il a ajouté que ajoute que : « Il convient à cet égard de noter que le fait pour le législateur d'objectiver toute une série de critères applicables dans certaines situations n'enlève par ailleurs rien au pouvoir discrétionnaire du ministre, ou de son délégué, dans les autres situations » (2).

Dès lors, pour clarifier les possibilités de régularisation, les rendre transparentes et accessibles, l'auteur de l'amendement propose les cinq critères suivants :

1° Les « victimes » de la procédure d'asile longue.

Les demandeurs d'asile ne peuvent être rendus responsables des manquements de l'administration qui n'arrive pas à traiter leur dossier dans un délai raisonnable. Au contraire, ils en sont victimes.

Après trois années d'attente d'une issue de leur demande d'asile, ils doivent pouvoir être régularisés uniquement sur la base de la durée de leur procédure.

Pour cette même raison, le calcul de la longue procédure doit pouvoir inclure la durée de procédure devant le Conseil d'État. En effet, il est évident qu'à partir du moment où la loi donne un droit de recours aux étrangers, ceux-ci restent sur le territoire belge jusqu'à l'issue de celui-ci sous peine de voir leur recours déclaré non fondé pour défaut d'intérêt. Il s'agit d'une question d'effectivité du recours. C'est d'ailleurs dans cette logique que le droit à l'aide sociale est reconnu jusqu'à l'issue du recours au Conseil d'État contre une décision en matière d'asile. Durant la période — qui se compte en années — durant laquelle ils attendent l'issue de cette procédure, les étrangers consolident leurs liens sur le territoire belge, leurs enfants perdent peu à peu les souvenirs de leur pays d'origine, se scolarisent en Belgique et ne maîtrisent plus d'autre langue que celle qu'ils ont apprise à l'école ...

2° Les personnes qui se trouvent dans une situation d'impossibilité de retour.

Les étrangers qui se trouvent dans l'impossibilité de retourner dans leur pays d'origine pour des raisons indépendantes de leur volonté doivent être régularisés.

Les pays en guerre ou en conflit armé interne étaient compris dans cette catégorie prévue par l'article 2, 2° de la loi du 22 décembre 1999. L'introduction future dans la loi belge de la protection subsidiaire prévue par la directive 2004/83/CE devrait solutionner un grand nombre de situations d'impossibilité de retour pour l'avenir.

(1) Avis 39.718/AG de la section législation du CE du 21 février 2006, p. 20 et 21.

(2) Avis 39.718/AG de la section législation du CE du 21 février 2006, p. 22.

In een democratische samenleving moet een burger noodzakelijkerwijze zijn rechten kunnen kennen.

Duidelijke en wettelijke criteria beantwoorden ook aan de noodzaak van transparantie, die in een goed bestuur nodig is.

De afdeling wetgeving van de Raad van State heeft trouwens ook het probleem van het ontbreken van criteria in het wetsontwerp van de minister voor het voetlicht gebracht. Ze heeft erop gewezen dat « De ontworpen bepalingen (...) er (...) niet [zullen] toe leiden dat er een einde komt aan de rechtsonzekerheid die terzake heert, inzonderheid wat betreft de juridische waarde die moet worden gehecht aan de onderscheiden omzendbrieven die uitgevaardigd worden om de bevoegdheden van de minister of van zijn gemachtigde beter te omschrijven. » (1).

In dezelfde zin voegde de Raad eraan toe : « In dit opzicht valt op te merken dat als de wetgever een hele reeks objectieve maatstaven bepaalt die in bepaalde situaties toepasselijk zijn, zulks trouwens niets afdoet aan de discretionaire bevoegdheid van de minister of zijn gemachtigde in andere omstandigheden. » (2).

Om de regularisatiemogelijkheden te verduidelijken, en ze transparant en toegankelijk te maken, stellen de indieners van dit amendement derhalve de vijf volgende criteria voor :

1° Het « slachtoffer » zijn van een langdurige asielprocedure.

De asielzoekers kunnen niet verantwoordelijk worden gesteld voor de tekortkomingen van het bestuur als dat er niet toe komt hun dossier binnen een redelijke termijn te behandelen. Ze zijn er veeleer het slachtoffer van.

Na drie jaar wachten op de uitkomst van hun dossier, moeten zij kunnen worden geregulariseerd, alleen op grond van de duur van hun procedure.

Om dezelfde reden moet bij de berekening van de lengte van de hele procedure rekening worden gehouden met de duur van de procedure bij de Raad van State. Het is immers duidelijk dat, zodra de wet de vreemdelingen recht op beroep geeft, zij op het Belgische grondgebied blijven tot er een uitspraak is, zoniet wordt hun beroep wegens gebrek aan belangstelling ongegrond verklaard. Het gaat om de efficiëntie van het beroep. In die gedachtegang wordt het recht op sociale zekerheid trouwens erkend tot de uitkomst van het beroep bij de Raad van State tegen een beslissing inzake asiel bekend is. Tijdens de periode — we spreken in jaren — dat zij op de uitkomst van die procedure wachten, verstevigen de vreemdelingen hun banden op het Belgische grondgebied, terwijl hun kinderen beetje bij beetje hun herinneringen aan het land van herkomst verliezen, school lopen in België en geen andere taal meer beheersen dan die welke zij op school hebben geleerd enzovoort.

2° In de onmogelijkheid verkeren om terug te keren.

De vreemdelingen die om redenen die onafhankelijk zijn van hun wil, in de onmogelijkheid verkeren om naar hun land van herkomst terug te keren, moeten worden geregulariseerd.

De landen die in oorlog zijn of waar een intern gewapend conflict woedt, maakten deel uit van die categorie in artikel 2, 2°, van de wet van 22 december 1999. Door in de toekomstige Belgische wet de in richtlijn 2004/83/EG bepaalde subsidiaire bescherming op te nemen, zou een groot aantal dergelijke situaties waarin het onmogelijk is om terug te keren, in de toekomst worden opgelost.

(1) Advies 39.718/AG van de afdeling wetgeving van de Raad van State van 21 februari 2006, blz. 20-21.

(2) Advies 39.718/AG van de afdeling Wetgeving van de Raad van State, 21 februari 2006, blz. 22.

Cependant, les personnes qui sont actuellement déboutées de leur procédure d'asile parce qu'il a été considéré que leur demande n'entrait pas dans le champ d'application de la Convention de Genève risquent de ne pas pouvoir bénéficier de la future procédure de protection subsidiaire. Elles pourront dès lors voir leur demande traitée sous l'angle de ce critère d'impossibilité de retour.

En outre, il peut exister des cas qui n'entrent pas dans le champ d'application de la directive 2004/83/CE relative à la protection subsidiaire, tout en étant dans celui de l'article 3 de la Convention Européenne des Droits de l'Homme qui prohibe les traitements inhumains et dégradants. Ainsi, par exemple, un étranger dont ni les autorités diplomatiques du pays dont il est originaire ni aucune autre autorité diplomatique ne lui reconnaît la nationalité est un apatride. Il est tout simplement inexpulsable et est condamné à être un « réfugié sur orbite » s'il n'est pas régularisé.

3º Les personnes gravement malades ou souffrant d'un handicap.

Les personnes gravement malades qui ne peuvent, dans leur pays d'origine, être soignés parce que les soins n'existent pas, ou ne sont pas garantis en quantité suffisante et/ou avec la régularité requise pour le traitement, ou qui ne leurs sont financièrement pas accessibles, doivent être régularisés.

Ce critère de la disponibilité et de l'accessibilité des soins existe déjà actuellement et résulte de la jurisprudence du Conseil d'État et de la Cour des droits de l'homme.

La Cour des droits de l'homme, dans son arrêt D. c/ R-U du 2 mai 1997, et dans son arrêt Bensaïd c. R-U du 6 février 2001 a examiné la disponibilité et l'accessibilité des soins à l'étranger, au terme d'un examen rigoureux de toutes les circonstances de la cause et « notamment la situation personnelle du requérant dans l'État qui l'expulse. (Cour eur.D.H., arrLt D. c/ R-U du 2 mai 1997, et Cour eur.D.H. arrêt Bensaïd c/ R-U du 6 février 2001; cités dans RDE 2002 n° 119, p. 395)

Quant au Conseil d'État, il considère que « L'administration doit s'assurer que les soins disponibles dans le pays de destination seront financièrement accessibles à l'intéressé, l'indigence de l'étranger rendant « aléatoire » « l'accès effectif aux soins requis ». (C.E., n° 80 553 du 1er juin 1999, cité dans RDE 2002, n° 119, p. 395)

Les troubles psychiques et mentaux sont aussi compris dans la notion de maladie comme l'indique la Cour de Strasbourg dans ses arrêts D. c/ R-U du 2 mai 1997, et Bensaïd c. R-U du 6 février 2001 : « Les problèmes de santé de nature à faire obstacle à un éloignement du territoire peuvent constituer en des troubles physiques, mentaux ou psychiatriques ».

Les auteurs de l'amendement estiment que si la maladie ou le handicap cause une incapacité permanente de travail, la preuve de l'inexistence d'un système de sécurité sociale dans le pays d'origine doit suffire pour justifier une régularisation de séjour.

Une attention particulière doit être accordée aux travailleurs clandestins, victimes d'un accident de travail ou atteints d'une maladie professionnelle. Ils doivent bénéficier de protection et être régularisés, au même titre que les victimes de la traite des êtres humains

Toch dreigen de asielzoekers die thans worden afgewezen — omdat men ervan uitgaat dat hun aanvraag niet binnen het toepassingsveld van het Verdrag van Genève valt — geen aanspraak te kunnen maken op de toekomstige procedure betreffende subsidiaire bescherming. Zij zullen hun aanvraag dan kunnen laten behandelen vanuit het oogpunt van de « onmogelijke terugkeer ».

Bovendien kunnen er gevallen zijn die niet onder de toepassing van richtlijn 2004/83/EG betreffende de subsidiaire bescherming vallen, maar wel onder die van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, dat onmenselijke en vernederende behandelingen verbiedt. Zo is bijvoorbeeld een vreemdeling van wie noch de diplomatische autoriteiten van zijn land van herkomst noch enige andere diplomatische autoriteit de nationaliteit erkent, een staatloze. Hij kan eenvoudigweg niet uit het land worden gezet, en is zonder regularisatie gedoemd om « eeuwig vluchteling » te blijven.

3º Ernstig ziek of gehandicapt zijn.

Wie ernstig ziek is en in zijn land van herkomst niet kan worden verzorgd omdat die zorg er niet wordt geboden, of er niet voldoende en/of met de voor de behandeling vereiste regelmaat aanwezig is, of financieel ontoegankelijk is, moet worden geregulariseerd.

Dat criterium inzake beschikbaarheid en toegankelijkheid van de zorg bestaat thans al, en vloeit voort uit de rechtspraak van de Raad van State en van het Europees Hof voor de rechten van de mens.

In zijn arrest D. vs. Verenigd Koninkrijk van 2 mei 1997, alsook in zijn arrest Bensaïd vs. Verenigd Koninkrijk van 6 februari 2001, heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens een onderzoek ingesteld naar de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de zorg in het buitenland, nadat het de omstandigheden van de zaak aan een diepgaand onderzoek had onderworpen, meer bepaald de persoonlijke situatie van de eiser in de uitwijzende Staat (EHRM, arrest D. vs. Verenigd Koninkrijk van 2 mei 1997, en EHRM, arrest Bensaïd vs. Verenigd Koninkrijk van 6 februari 2001; geciteerd in RDE 2002 nr. 119, blz. 395).

De Raad van State meent dat het bestuur ervoor moet zorgen dat de in het land van bestemming beschikbare zorg financieel toegankelijk is voor de betrokkenen, aangezien het op grond van de armoede van de allochtoon niet zeker is dat hij effectief toegang heeft tot de vereiste zorg (Raad van State, nr. 80 553 van 1 juni 1999, geciteerd in RDE 2002, nr. 119, blz. 395).

Zoals het Hof van Straatsburg aangeeft in zijn arrest D. vs. Verenigd Koninkrijk van 2 mei 1997, alsook in zijn arrest Bensaïd vs. Verenigd Koninkrijk van 6 februari 2001, verwijst het begrip « ziekte » tevens naar psychische en geestelijke stoornissen : « Les problèmes de santé de nature à faire obstacle à un éloignement du territoire peuvent constituer en des troubles physiques, mentaux ou psychologiques. ».

De indieners van dit amendement menen dat, als de ziekte of de handicap tot permanente arbeidsongeschiktheid leidt, het bewijs dat er in het land van herkomst geen socialezekerheidsregeling bestaat, moet volstaan om de verblijfs-regularisatie te rechtvaardigen.

Bijzondere aandacht moet uitgaan naar de illegale werknemers die het slachtoffer zijn van een arbeidsongeval of die een beroepsziekte hebben. Net als de slachtoffers van mensenhandel moeten ook zij bescherming genieten en worden geregulariseerd.

4° Les attaches sociales et/ou les circonstances humanitaires

La régularisation doit pouvoir être ouverte à des personnes qui sont actuellement en séjour irrégulier mais qui ont développé des attaches durables avec la Belgique.

Comme dans la catégorie prévue dans l'article 9bis, 1°, ceux qui ont été en longues procédures autres que l'asile doivent pouvoir être régularisés parce qu'ils ont eu à subir des lenteurs administratives et durant les années d'attente ont tissé des liens sociaux, amicaux, affectifs, voire professionnels en Belgique.

Cet exemple vaut, notamment, pour ceux qui ont introduit une demande en révision suite à un refus d'établissement et qui ont vécu légalement (sous annexe 35) en Belgique pendant une durée de trois ans. Leurs attaches durables seront alors présumées.

En dehors de ces situations particulières, ce critère peut recouvrir d'autres situations où des étrangers sont en situation illégale de séjour mais ont des attaches sociales (présence de la famille séjournant légalement en Belgique ou de nationalité belge, intégration particulière, ...) telles qu'il apparaît nécessaire de régulariser leur situation administrative. Ces attaches sociales pourront être prouvées par toutes voies de droit.

Dans certains cas particuliers, les attaches sociales seront présumées :

a) les parents d'enfant belge.

b) Les étrangers qui résident en Belgique depuis au moins 5 ans.

5° Le projet de contribution socio-économique en Belgique

Les personnes en situation irrégulière pouvant apporter la preuve d'une promesse d'emploi salarié ou d'un projet d'activité comme indépendant doivent pouvoir faire l'objet d'une régularisation — temporaire durant la première année — puis définitive lorsque la réalité du projet professionnel est vérifiée.

Chaque année, l'ONEm publie une liste importante de professions en pénurie. Une régularisation de séjour permettrait à un étranger déjà formé de pouvoir directement travailler et de cotiser pour la sécurité sociale.

La régularisation de travailleurs clandestins est également une occasion pour les employeurs de clarifier une situation qui existe de toute façon. Des pans entiers de l'économie dépendent de l'activité des clandestins, en ce compris les grands travaux publics. L'arrestation, récemment, sur le chantier de la Tour Rogier d'un grand nombre de clandestins en est un exemple (La Capitale, 6.12.2005)

L'auteur de l'amendement estime que dénoncer cette situation ne suffit pas et que seule une possibilité légale de régularisation de séjour sur base du travail permettra d'apporter une solution structurelle au problème du travail des illégaux.

Il considère en outre qu'il est insensé de refuser le séjour à une infirmière ou à un instituteur, alors que la Belgique en a cruellement besoin.

De même, un étranger ayant un projet d'activité indépendante devrait pouvoir mettre sa volonté d'entreprendre au profit de la collectivité.

4° De sociale bindingen en/of de humanitaire omstandigheden

De regularisatie moeten kunnen worden opengesteld voor personen die momenteel illegaal in het land verblijven, maar die duurzame bindingen met België hebben uitgebouwd.

Net als in de categorie waarin artikel 9bis, 1° voorziet, moeten mensen die met langdurige, andere dan asielprocedures werden geconfronteerd, kunnen worden geregulariseerd omdat ze het slachtoffer werden van administratieve vertragingen en gedurende de jarenlange wachtpériode sociale, vriendschappelijke, affectieve of zelfs professionele banden in België hebben uitgebouwd.

Zulks geldt met name voor hen die, als gevolg van een weigering van vestiging, een aanvraag tot herziening hebben ingediend, en gedurende een periode van drie jaar wettelijk (bijlage 35) in België hebben verblijven. Men gaat er dan van uit dat duurzame banden werden gesmeed.

Afgezien van die bijzondere omstandigheden, kan dat criterium gelden voor andere situaties waarbij vreemdelingen illegaal in het land verblijven, maar dusdanige sociale bindingen hebben (aanwezigheid van het gezin dat legaal in België verblijft of de Belgische nationaliteit heeft, optimale integratie enzovoort) dat het noodzakelijk lijkt hun administratieve toestand te regulariseren. Die sociale bindingen mogen met alle rechtsmiddelen worden aangetoond.

In bepaalde specifieke gevallen kan worden aangenomen dat sprake is van sociale bindingen :

a) als het gaat om ouders van Belgische kinderen;

b) in het geval van vreemdelingen die ten minste 5 jaar in België verblijven.

5° Project waarmee een sociaal-economisch bijdrage ten behoeve van België wordt geleverd

Voor de illegaal in het land verblijvende personen die kunnen aantonen dat hen een betaalde baan werd beloofd dan wel dat zij het plan hebben opgevat een activiteit als zelfstandige te ontplooien, moeten (gedurende het eerste jaar tijdelijk) kunnen worden geregulariseerd, waarbij die regularisatie definitief wordt zodra vaststaat dat het beroepsproject wel degelijk bestaat.

Jaarlijks stelt de BGDA een aanzienlijke lijst op van de knelpuntberoepen. Als het verblijf van een reeds geschoold vreemdeling wordt geregulariseerd, zou hij aldus meteen aan de slag kunnen en socialezekerheidsbijdragen betalen.

De regularisatie van illegale werknemers biedt de werkgevers ook een gelegenheid om een sowieso bestaande toestand in het reine te brengen. Gehele economische deelsectoren hangen af van de activiteit van de illegalen, met inbegrip van de grote openbare werken. Zo werd onlangs nog een groot aantal illegale werknemers gearresteerd op de bouwplaats van de Rogiertoren (La Capitale, 6 december 2005).

De indieners van dit wetsvoorstel menen dat het niet volstaat die toestand aan te klagen, en dat alleen met een in de wet verankerde mogelijkheid om het verblijf op grond van de arbeid te regulariseren, het knelpunt van de illegale arbeid structureel kan worden opgelost.

Bovendien achten zij het absurd het verblijf te ontzeggen aan een verpleegster of aan een onderwijzer, terwijl ons land om zulke mensen smeekt.

Op dezelfde wijze zou een vreemdeling die zich als zelfstandige heeft gevestigd, zijn ondernemingszin ten dienste moeten kunnen stellen van de gemeenschap.

Nº 3 DE MME DURANT

Art. 4bis (nouveau)

Insérer un article 4bis, rédigé comme suit :

« Art. 4bis. — Les articles 9ter à 9octiesdecies sont insérés dans cette même loi, rédigés comme suit :

« Art. 9ter. — Il est institué une Commission de régularisation qui comprend un secrétariat et des chambres.

Les chambres sont composées chacune :

- d'un magistrat ou d'un ancien magistrat ou encore d'un membre ou d'un ancien membre d'une juridiction administrative;

- d'un avocat;

- d'un représentant d'une organisation non gouvernementale reconnue exerçant ses activités dans le domaine des droits de l'homme.

Un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres détermine le mode de désignation des membres de la Commission de régularisation, ses règles de procédure et de fonctionnement, ainsi que son cadre linguistique.

La Commission de régularisation statue sur les demandes de régularisation.

Art. 9quater. — La demande de régularisation est envoyée par courrier recommandé à l'attention du bourgmestre de la commune où séjourne le demandeur.

Le bourgmestre délivre un accusé de réception dans les huit jours de la réception de la demande et la transmet, dans le même délai, à la Commission de régularisation.

Art. 9quinquies. — Dans un délai d'un mois à compter de l'accusé de réception, le procureur du Roi peut émettre un avis négatif motivé, sur la régularisation du demandeur, lorsqu'il existe un empêchement résultant de faits personnels graves.

Dans le même délai, le ministre de l'Intérieur peut également émettre un avis négatif motivé, sur la régularisation du demandeur, lorsqu'il considère qu'il constitue un danger pour la sécurité nationale.

Art. 9sexies. — Le dossier joint à la demande doit comprendre :

I^o une pièce justificative établissant que le demandeur est connu :

a) soit d'une administration ou d'un service public, tels notamment l'Office des étrangers, un service de

Nr. 3 VAN MEVROUW DURANT

Art. 4bis (nieuw)

Een artikel 4bis invoegen, luidende :

« Art . 4bis. — In dezelfde wet worden de artikelen 9ter tot 9octiesdecies ingevoegd, luidende :

« Art. 9ter. — Er wordt een Regularisatiecommissie opgericht, die bestaat uit een secretariaat en kamers.

Elke kamer is samengesteld uit :

- een magistraat of een gewezen magistraat, of nog, een lid of een gewezen lid van een administratief rechtsorgaan;

- een advocaat;

- een afgevaardigde van een erkende niet-gouvernementele organisatie die actief is op het vlak van de mensenrechten.

Een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad bepaalt de wijze van aanstelling van de leden van de Regularisatiecommissie, de procedure- en werkingsregels ervan, alsook de onderzoeksmiddelen waarover zij beschikt.

De Regularisatiecommissie spreekt zich uit over de aanvragen tot regularisatie.

Art. 9quater.— De aanvraag tot regularisatie wordt per aangetekende brief gestuurd naar de burgemeester van de gemeente waar de aanvrager verblijft.

De burgemeester bezorgt de aanvrager een ontvangstbewijs binnen acht dagen na ontvangst van de aanvraag, en zendt de aanvraag binnen dezelfde termijn over aan de Regularisatiecommissie.

Art. 9quinquies.— Binnen een maand volgend op de bezorging van het ontvangstbewijs, kan de procureur des Konings over de regularisatie van de aanvrager een met redenen omkleed ongunstig advies verlenen, wanneer er een beletsel is op grond van gewichtige feiten die eigen zijn aan de persoon.

Binnen dezelfde termijn kan ook de minister van Binnenlandse Zaken over de regularisatie van de aanvrager een met redenen omkleed ongunstig advies verlenen, wanneer hij oordeelt dat deze een gevaar vormt voor de nationale veiligheid.

Art. 9sexies. — Het bij de aanvraag gevoegde dossier moet volgende elementen bevatten :

I^o een bewijsstuk waaruit blijkt dat de aanvrager bekend is

a) hetzij bij een bestuur of een openbare dienst, zoals de Dienst Vreemdelingenzaken, een politiedienst,

police, une administration communale ou un centre public d'action sociale;

b) soit d'une institution, telle notamment un hôpital ou une école;

2° les nom, prénom, lieu et date de naissance, nationalité, état civil et composition de ménage du demandeur;

3° une copie des documents d'identité et de voyage requis, à savoir le passeport revêtu, le cas échéant, d'un visa ou à défaut, toute autre pièce permettant d'établir l'identité du demandeur;

4° l'indication du lieu de résidence du demandeur et l'indication de l'adresse où il fait élection de domicile pour les besoins de la procédure;

5° pour les étrangers visés à l'article 9bis, 1°, le numéro de dossier de l'Office des étrangers et, dans l'hypothèse où un recours devant le Conseil d'État a été introduit, le numéro de référence de ce recours;

6° pour les étrangers visés à l'article 9bis, 2°, une déclaration écrite motivant les raisons indépendantes de leur volonté empêchant leur retour dans le ou les pays où ils ont séjourné habituellement avant leur arrivée en Belgique ou dans le pays dont ils ont la nationalité ou encore dans leur pays d'origine;

7° pour les étrangers visés à l'article 9bis, 3°, une attestation médicale circonstanciée établie par le médecin traitant du demandeur;

8° pour les étrangers visés à l'article 9bis, 4°, l'énoncé des attaches sociales durables, la preuve de celles-ci pouvant être rapportée par toutes voies de droit.

9° Pour les étrangers visés à l'article 9bis, 5°, une promesse de contrat de travail ou un projet de travail indépendant.

Art. 9septies. — Lorsque le secrétariat de la Commission de régularisation constate que l'étranger visé à l'article 9bis n'a pas déposé toutes les pièces requises par l'article 9sexies, il l'informe par lettre recommandée.

Celui-ci dispose d'un mois à partir de la réception de cet avis pour envoyer par courrier recommandé les compléments à son dossier.

À défaut, la demande sera déclarée irrecevable.

Art. 9octies. — Lorsque le secrétariat de la Commission de régularisation constate que le dossier joint à la demande est complet et que prima facie il

een gemeentebestuur of een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn;

b) hetzij bij een instelling, zoals een ziekenhuis of een school;

2° de naam, voornamen, geboorteplaats en -datum, nationaliteit, burgerlijke staat en samenstelling van het gezin van de aanvrager;

3° een kopie van de vereiste identiteits- en reisdocumenten, met name het paspoort dat eventueel is voorzien van een visum of, bij ontstentenis daarvan, elk ander document aan de hand waarvan de identiteit van de aanvrager kan worden vastgesteld;

4° de vermelding van de verblijfsplaats van de aanvrager en de vermelding van het adres waar hij woonplaats moet kiezen in het kader van de procedure;

5° voor de in artikel 9bis, 1°, bedoelde vreemdelingen, het dossiernummer bij de Dienst Vreemdelingenzaken en, in de veronderstelling dat een beroep is ingesteld bij de Raad van State, het rolnummer van dat dossier;

6° voor de in artikel 9bis, 2°, bedoelde vreemdelingen, een schriftelijke verklaring die de redenen aangeeft waarom zij, onafhankelijk van hun wil, niet kunnen terugkeren naar het land of de landen waar ze vóór hun aankomst in België gewoonlijk verbleven hebben, noch naar het land waarvan ze de nationaliteit hebben, noch naar hun land van herkomst;

7° voor de in artikel 9bis, 3°, bedoelde vreemdelingen, een omstandig medisch attest van de arts bij wie de aanvrager in behandeling is;

8° voor de in artikel 9bis, 4°, bedoelde vreemdelingen, het bewijs dat zij duurzame sociale bindingen hebben uitgebouwd, dat met alle rechtsmiddelen mag worden geleverd;

9° voor de in artikel 9bis, 5°, bedoelde vreemdelingen, een in uitzicht gestelde arbeidsovereenkomst of een plan om zich als zelfstandige te vestigen.

Art. 9septies. — Wanneer het secretariaat van de Regularisatiecommissie vaststelt dat de in artikel 9bis bedoelde vreemdeling niet alle bij artikel 9sexies vereiste stukken heeft ingediend, stelt het de aanvrager daarvan per aangetekende brief in kennis.

De aanvrager beschikt over een maand, te rekenen van de ontvangst van die brief, om zijn dossier per aangetekende brief te vervolledigen.

Bij ontstentenis daarvan zal de aanvraag onontvankelijk worden verklaard.

Art. 9octies. — Wanneer het secretariaat van de commissie vaststelt dat het bij de aanvraag gevoegde dossier volledig is, en dat prima facie blijkt dat de

apparaît que le demandeur se trouve dans les conditions de l'article 9bis, il rend une décision favorable de régularisation.

Lorsque le secrétariat de la Commission de régularisation constate que le dossier joint à la demande est complet mais qu'il comprend des pièces qui peuvent prêter à contestation, une chambre de la Commission de régularisation est saisie pour décision, après une procédure contradictoire.

Lorsque le secrétariat de la Commission de régularisation constate que le dossier joint à la demande est complet, mais que prima facie il apparaît que celle-ci ne peut donner lieu à une décision favorable, une chambre de la Commission de régularisation est saisie pour décision, après une procédure contradictoire.

Art. 9novies. — La demande est instruite dans un délai de 6 mois à dater de l'envoi de la demande visée à l'article 9quater ou à dater de la transmission du dossier complet contenant les pièces jointes à la demande, visé à l'article 9sexies.

À défaut de réponse dans ce délai, la décision est réputée favorable.

La Commission de régularisation la transmet au ministre qui délivre une autorisation de séjour à durée indéterminée.

Art. 9decies. — Les convocations de la Commission de régularisation seront valablement adressées à l'adresse visée à l'article 9sexies, 4°, par courrier recommandé.

Tout changement d'adresse doit immédiatement être signalé par lettre recommandée à la Commission de régularisation.

Art. 9undecies. — Lorsque la Commission de régularisation est saisie, elle convoque le demandeur conformément à l'article 9decies et lui transmet l'avis du secrétariat rendu en application de l'article 9octies, alinéas 2 et 3.

Un délai minimum de dix jours ouvrables est accordé entre la convocation et la comparution devant une chambre de la Commission de régularisation.

Art. 9duodecies. — Le demandeur peut se faire assister par un avocat de son choix ou, s'il ne possède pas les moyens de rémunérer un défenseur, par un avocat désigné par le Bureau d'aide juridique, ou encore par un tiers.

Les étrangers gravement malades ou handicapés produisant une attestation médicale peuvent se faire représenter par leur avocat.

aanvrager voldoet aan de voorwaarden van artikel 9bis, verleent het een gunstig regularisatieadvies.

Wanneer het secretariaat van de Regularisatiecommissie vaststelt dat het bij de aanvraag gevoegde dossier volledig is, maar stukken bevat die voor betwisting vatbaar zijn, wordt na een procedure op tegenspraak een kamer van de Regularisatiecommissie geadieerd om een beslissing te nemen.

Wanneer het secretariaat van de Regularisatiecommissie vaststelt dat het bij de aanvraag gevoegde dossier volledig is, maar prima facie blijkt dat de aanvraag geen aanleiding kan geven tot een gunstige beslissing, wordt na een procedure op tegenspraak een kamer van de Regularisatiecommissie geadieerd om een beslissing te nemen.

Art. 9novies. — De aanvraag wordt onderzocht binnen zes maanden na de verzending van de in artikel 9quater bedoelde aanvraag, dan wel te rekenen van de overzending van het in artikel 9sexies bedoelde volledige dossier dat de bij de aanvraag gevoegde stukken bevat.

Bij ontstentenis van een antwoord binnen die termijn wordt de beslissing geacht gunstig te zijn.

De Regularisatiecommissie zendt haar beslissing over aan de minister, die de betrokkenen een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd verleent.

Art. 9decies. — De oproepingen van de Regularisatiecommissie zijn geldig wanneer ze bij aangetekende brief worden verzonden naar het in artikel 9sexies, 4°, bedoelde adres.

Elke adreswijziging moet onverwijld bij aangetekende brief aan de Regularisatiecommissie worden gemeld.

Art. 9undecies. — Wanneer de Regularisatiecommissie wordt geadieerd, roept ze de aanvrager overeenkomstig artikel 9decies op en bezorgt ze hem het advies dat het secretariaat overeenkomstig artikel 9octies, tweede en derde lid, heeft uitgebracht.

Tussen de oproeping en de verschijning van de aanvrager voor een kamer van de Regularisatiecommissie moet een termijn van ten minste tien werkdagen liggen.

Art. 9duodecies. — De aanvrager kan zich laten bijstaan door een advocaat naar keuze of, zo hij onvoldoende middelen heeft om een raadsman te betalen, door een advocaat die het bureau voor juridische bijstand aanwijst, dan wel door een derde.

Ernstig zieke vreemdelingen die een medisch attest kunnen voorleggen, mogen zich door hun advocaat laten vertegenwoordigen.

La Commission de régularisation décide ou non de procéder à une nouvelle convocation, pour les étrangers malades non visés à l'article 9bis, 3° de la loi.

Art. 9terdecies. § 1er. — L'article 37 est applicable à la procédure devant les chambres.

§ 2. En cas de défaut de comparution du demandeur; celui-ci doit fournir par lettre recommandée les raisons de sa non-comparution, au plus tard dans les cinq jours ouvrables à compter du jour de l'audience.

En l'absence de motifs valables ou en cas de nouveau défaut de comparution du demandeur, le demandeur est présumé se désister de sa demande.

Art. 9quaterdecies. — Huit jours ouvrables au moins avant le jour de l'audience, les membres de la chambre désignée de la Commission de régularisation, le demandeur et l'avocat ou le tiers qui l'assiste peuvent prendre connaissance du dossier relatif au demandeur auprès du secrétariat de la Commission de régularisation.

Ce dossier comporte notamment :

1° le formulaire de demande;

2° le dossier devant être joint par le demandeur à la demande conformément à l'article 9sexies de la loi;

3° la note établie par le secrétariat de la Commission de régularisation au sujet du demandeur;

4° l'avis médical déposé par le demandeur au sujet de son état de santé, conformément à l'article 9sexies, 7°.

5° l'avis du parquet conformément à l'article 9quinquies, alinéa 1er.

6° l'avis du ministre de l'Intérieur conformément à l'article 9quinquies, alinéa 2.

Art. 9quinquiesdecies. — L'audience des chambres de la Commission de régularisation est publique, sauf si le demandeur souhaite le huis-clos.

Le président de chambre exerce la police de l'audience.

Le président de la chambre a le droit de se faire communiquer par toute autorité belge tous les renseignements utiles à l'accomplissement de sa mission. Il a également le droit de consulter le dossier tenu, le cas échéant, par l'Office des étrangers au sujet du demandeur, au siège de cette administration. Il peut se faire remettre copie de toute pièce de ce dossier qu'il estime utile. Les copies sont versées au

De Regularisatiecommissie beslist of voor de niet bij artikel 9bis, 3°, van deze wet bedoelde zieke vreemdelingen al dan niet tot een nieuwe oproeping wordt overgegaan.

Art. 9terdecies. § 1. — Artikel 37 is van toepassing op de procedure voor de kamers.

§ 2. Ingeval de aanvrager verzuimt te verschijnen, moet hij, uiterlijk vijf werkdagen te rekenen van de zittingsdag, bij aangetekende brief de redenen van zijn niet-verschijning opgeven.

Zo de aanvrager geen geldige redenen heeft of zo hij opnieuw verzuimt te verschijnen, wordt hij geacht van zijn aanvraag af te zien.

Art. 9quaterdecies. — Ten minste acht werkdagen voor de zittingsdag kunnen de leden van de door de Regularisatiecommissie aangewezen kamer, de aanvrager en de advocaat of de derde die hem bijstaat, op het secretariaat van de Regularisatiecommissie kennis nemen van het dossier met betrekking tot de aanvrager.

Dat dossier bevat met name :

1° het aanvraagformulier;

2° het dossier dat overeenkomstig artikel 9sexies van deze wet door de aanvrager bij de aanvraag moet worden gevoegd;

3° de nota die het secretariaat van de Regularisatiecommissie met betrekking tot de aanvrager heeft opgesteld;

4° het medisch attest dat de aanvrager overeenkomstig artikel 9sexies, 7°, heeft ingediend met betrekking tot zijn medische toestand;

5° het advies dat het parket overeenkomstig artikel 9quinquies, eerste lid, heeft uitgebracht;

6° het advies dat de minister van Binnenlandse Zaken overeenkomstig artikel 9quinquies, tweede lid, heeft uitgebracht.

Art. 9quinquiesdecies. — De zittingen van de kamers van de Regularisatiecommissie zijn openbaar, tenzij de aanvrager een zitting met gesloten deuren wenst.

De voorzitter van de kamer handhaaft de orde tijdens de zitting.

De voorzitter van de kamer heeft het recht zich door gelijk welke Belgische instantie alle informatie te doen bezorgen die hij nuttig acht om zijn taak te vervullen. Tevens heeft hij het recht op de zetel van de Dienst Vreemdelingenzaken het dossier te raadplegen dat die dienst in voorkomend geval met betrekking tot de aanvrager bijhoudt. Hij kan zich een kopie laten bezorgen van elk door hem nuttig geachte stuk van dat

dossier visé à l'article 9sexies et mis à la disposition des membres de la chambre de la Commission de régularisation, du demandeur, de son avocat ou du tiers. Les autres membres de la chambre de la Commission de régularisation peuvent consulter le dossier tenu le cas échéant par l'Office des étrangers, au siège de cette administration.

Le président de la chambre a le droit de se faire communiquer par le Conseil d'État les renseignements utiles relatifs à la détermination du délai prévu à l'article 9bis, 1°.

Art. 9sexiesdecies. — La décision définitive de la Commission de régularisation doit être motivée et contenir les indications suivantes :

1° les noms des membres de la chambre de la Commission de régularisation ayant siégé et du secrétaire présent à l'audience;

2° les noms, prénoms, pays d'origine, date et lieu de naissance du demandeur et la date à laquelle il a introduit la demande;

3° l'adresse de la résidence du demandeur, à la date de la décision;

4° la date de la décision;

5° le cas échéant, l'identité de l'avocat ou du tiers ayant assisté le demandeur, et l'identité de l'interprète.

La décision est signée par le président de la chambre et le secrétaire présent à l'audience.

Art. 9septiesdecies. — Les décisions de la Commission de régularisation sont portées à la connaissance du ministre dans les vingt jours ouvrables suivant la date de comparution du demandeur.

Elles sont notifiées dans le même délai au demandeur.

Art. 9octiesdecies. — Lorsque la décision de la Commission de régularisation est favorable, le ministre délivre une autorisation de séjour à durée illimitée en application de l'article 13, à l'exception des étrangers visés à l'article 9bis, 5° qui se verront délivrer une autorisation temporaire de séjour d'une année.

Avant l'expiration de ce délai, l'étranger visé à l'article 9bis, 5° devra fournir au secrétariat de la Commission de régularisation la preuve qu'il a respecté les termes de son projet de contribution socio-économique.

dossier. De kopieën worden bij het in artikel 9sexies bedoelde dossier gevoegd en ter beschikking gesteld van de leden van de kamer van de Regularisatiecommissie, alsook van de aanvrager; zijn advocaat of de derde. De andere leden van de kamer van de Regularisatiecommissie kunnen het in voorkomend geval door de Dienst Vreemdelingenzaken bijgehouden dossier met betrekking tot de aanvrager, raadplegen op de zetel van die dienst.

De voorzitter van de kamer heeft het recht zich door de Raad van State alle nuttige inlichtingen te doen verschaffen met betrekking tot de vaststelling van de in artikel 9bis, 1° bedoelde termijn.

Art. 9sexiesdecies. — De eindbeslissing van de Regularisatiecommissie moet met redenen zijn omkleed en de volgende vermeldingen bevatten :

1° de namen van de leden van de kamer van de Regularisatiecommissie die zitting heeft gehouden, alsook van de op de zitting aanwezige secretaris;

2° de namen, de voornamen, het land van herkomst, de geboorteplaats en -datum van de aanvrager; alsook de datum waarop hij de aanvraag heeft ingediend;

3° het adres van de verblijfplaats van de aanvrager op de datum van de beslissing;

4° de datum van de beslissing;

5° in voorkomend geval, de identiteit van de advocaat of van de derde die de aanvrager heeft bijgestaan, alsook de identiteit van de tolk.

De beslissing wordt ondertekend door de voorzitter van de kamer en door de op de zitting aanwezige secretaris.

Art. 9septiesdecies. — De beslissingen van de Regularisatiecommissie worden binnen twintig werkdagen volgend op de datum van verschijning van de aanvrager ter kennis gebracht van de minister.

Ze worden binnen dezelfde termijn betekend aan de aanvrager.

Art. 9octiesdecies. — Wanneer de Regularisatiecommissie een gunstige beslissing neemt, verleent de minister met toepassing van artikel 13 een verblijfsvergunning van onbepaalde tijd, behalve aan de in artikel 9bis, 5°, bedoelde vreemdelingen, die een tijdelijke verblijfsvergunning voor één jaar ontvangen.

Vóór het verstrijken van die termijn moet de in artikel 9bis, 5°, bedoelde vreemdeling het secretariaat van de Regularisatiecommissie het bewijs verschaffen dat hij de bepalingen van zijn sociaal-economisch bijdrageproject heeft nageleefd.

Son autorisation de séjour sera alors délivrée pour une durée illimitée.

Si l'étranger visé à l'article 9bis, 5° a de justes motifs de n'avoir pas respecté son projet de contribution socio-économique, il les fait valoir par lettre recommandée à la Commission de régularisation qui décidera, le cas échéant, d'une autorisation de séjour illimitée. ». ».

Justification

Les auteurs proposent la mise en place d'une commission des régularisations ou la reprise de celle créée par la loi du 22 décembre 1999, pour connaître des demandes de régularisations, mais en l'investissant d'un pouvoir de décisions pour les demandes entrant dans l'un des 5 critères définis dans le deuxième amendement.

À l'instar de la commission des régularisations créées par la loi du 22 décembre 1999, celle proposée par l'amendement est composée d'un secrétariat et de chambres dont le nombre et le rôle linguistique sont fixés par arrêté ministériel.

Le secrétariat, composé d'agents administratifs, effectue un premier tri dans les demandes. Il prend des décisions de régularisation dans les dossiers pour lesquels il estime que les demandeurs entrent, *prima facie*, dans le champ d'application de la loi. Dans tous les autres cas, il transmet aux chambres le dossier pour décision.

Les chambres sont composées chacune d'un magistrat ou d'un ancien magistrat ou encore d'un membre ou d'un ancien membre d'une juridiction administrative, d'un avocat et d'un représentant d'une organisation non gouvernementale reconnue exerçant ses activités dans le domaine des droits de l'homme.

La composition collégiale des chambres de la commission ainsi que le déroulement de la procédure tel qu'il est prévu — communication du dossier, comparution du demandeur et de son avocat, etc — ont comme principale préoccupation le respect des droits de la défense, ainsi que l'impartialité dans le traitement des dossiers.

La commission de régularisation permettrait de mettre fin à la pratique actuelle qui consiste à traiter les dossiers par un fonctionnaire seul. Une commission composée de trois personnes est un rempart contre la subjectivité dont n'est jamais à l'abri une personne qui traite seule un dossier.

Le fait que le demandeur puisse comparaître en personne assisté de son avocat et s'exprimer oralement devant les personnes qui auront à rendre une décision sur sa demande est une avancée par rapport au système actuel où l'administration traite des dossiers écrits sans jamais voir le demandeur.

La Commission de régularisation mise sur pieds par la loi de 1999 a bien fonctionné :

— Elle a permis l'émergence d'une jurisprudence permettant au secrétariat de traiter plus rapidement les dossiers

— Hormis quelques centaines de dossiers saisis par le parquet durant 5 ans, la Commission de régularisation a traité chaque année des milliers de dossiers.

Zijn verblijfsvergunning zal dan voor onbepaalde tijd worden verleend.

Zo de in artikel 9bis, 5°, bedoelde vreemdeling gegronde redenen had om zijn sociaal-economisch bijdrageproject niet na te leven, brengt hij die bij aangetekende brief ter kennis van de Regularisatiecommissie, die in voorkomend geval een beslissing neemt over de toekenning van een verblijfsvergunning van onbepaalde tijd. ». ».

Verantwoording

De indieners stellen voor een Regularisatiecommissie op te richten dan wel de bij de wet van 22 december 1999 ingestelde commissie over te nemen, om kennis te nemen van de regularisatieaanvragen. Daarbij wordt die commissie evenwel beslissingsbevoegdheid verleend voor de aanvragen die voldoen aan één van de vijf in amendement nr. 2 gedefinieerde criteria.

Net als de bij de wet van 22 december 1999 ingestelde Regularisatiecommissie, bestaat de bij dit amendement in uitzicht gestelde commissie uit een secretariaat en kamers, waarvan het aantal en de taalrol bij ministerieel besluit worden vastgesteld.

Het secretariaat, dat is samengesteld uit administratieve ambtenaren, voert een eerste selectie van de aanvragen door. Het neemt regularisatiebeslissingen in de dossiers waarvoor het meent dat de aanvragers *prima facie* onder de toepassing van de wet vallen. In alle andere gevallen zendt het secretariaat het dossier, voor een beslissing, door naar de kamers.

Elke kamer is samengesteld uit een magistraat of een gewezen magistraat dan wel uit een lid of een gewezen lid van een administratief rechtscollege, een advocaat of een vertegenwoordiger van een erkende niet-gouvernementele organisatie die haar activiteiten in het domein van de mensenrechten uitoefent.

De collegiale samenstelling van de kamers van de Regularisatiecommissie, alsook het verloop van de procedure waarin werd voorzien (bezorging van het dossier, verschijning van de aanvrager en diens advocaat enzovoort) beogen in de eerste plaats de rechten van de verdediging in acht te nemen, alsook de onpartijdigheid in de behandeling van de dossiers te waarborgen.

De Regularisatiecommissie kan kom af maken met de huidige werkwijze, waarbij één enkele ambtenaar de dossiers behandelt. Als een commissie uit drie personen bestaat, kan de objectiviteit veel beter worden gewaarborgd dan wanneer zij slechts één persoon telt.

Dat de aanvrager, met de bijstand van zijn advocaat, persoonlijk mag verschijnen en de personen die een beslissing moeten nemen over zijn aanvraag, mondeling te woord kan staan, is een verbetering ten aanzien van de bestaande regeling, waarbij de diensten schriftelijke dossiers behandelen, zonder de aanvrager ooit te zien.

De bij de wet van 1999 ingestelde Regularisatiecommissie heeft het goed gedaan :

— dankzij haar is een rechtspraak ontstaan die de behandeling van de dossiers door het secretariaat heeft bespoedigd;

— naast de paar honderd dossiers die de voorbije vijf jaar door het parket in beslag werden genomen, heeft de Regularisatiecommissie jaarlijks duizenden dossiers behandeld.

N° 4 DE MME DURANT

Art. 4ter (nouveau)

Insérer un article 4ter, rédigé comme suit :

« Art. 4ter. — Toute demande d'autorisation de séjour sur base de l'article 9, alinéa 3, de cette même loi du 15 décembre 1980 introduite depuis trois ans et qui n'a pas fait l'objet d'une décision au jour de l'entrée en vigueur de la présente loi donne lieu à une décision positive.

La demande introduite avant l'entrée en vigueur de la présente loi est automatiquement transférée à la Commission de régularisation. ».

Isabelle DURANT.

N° 5 DE M. DELPÉRÉE

Art. 6

Compléter l'article 10, § 1er, proposé, comme suit: « 8° Les descendants d'un étranger reconnu réfugié âgé de plus de 18 ans, qui sont à sa charge et viennent vivre avec lui. ».

Justification

L'amendement a pour but de rapprocher le droit au regroupement familial à l'égard du réfugié reconnu de celui de la famille du Belge inscrit à l'article 40 de la loi du 15 décembre 1980.

N° 6 DE M. DELPÉRÉE

Art. 6

À l'article 10, § 2, proposé, supprimer l'alinéa 5.

Justification

Quant aux autres membres de la famille (conjoint, partenaire, enfants mineurs), le projet prévoit qu'ils pourraient être amenés, si le ministre l'exige par décision motivée, à prouver les moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants, lorsque le regroupement familial est possible dans un autre pays avec lequel l'étranger rejoint ou les membres de sa famille a un lien particulier. Cette exception pourrait devenir la règle puisque par définition, les personnes concernées sont de nationalité étrangère et ont toujours un lien de rattachement à un autre pays. En outre, la notion de moyens de subsistance stables et durables tend à exclure certains types de contrats de travail qui pourtant tendent à se généraliser (intérim, etc.).

Nr. 4 VAN MEVROUW DURANT

Art. 4ter (nieuw)

Een artikel 4ter invoegen, luidende :

« Art. 4ter. — Elke aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsvergunning die sinds drie jaar op grond van artikel 9, derde lid, van dezelfde wet van 15 december 1980 werd ingediend en waarover op de dag van de inwerkingtreding van deze wet nog geen beslissing was genomen, geeft aanleiding tot een gunstige beslissing.

De aanvragen die vóór de inwerkingtreding van deze wet werden ingediend, worden automatisch naar de Regularisatiecommissie doorverwezen. ».

Nr. 5 VAN DE HEER DELPÉRÉE

Art. 6

Het voorgestelde artikel 10, § 1, eerste lid, aanvullen als volgt « 8° de bloedverwanten in opgaande lijn van een erkend vluchtelings van meer dan 18 jaar oud, die te zinen laste zijn en met hem samenwonen ».

Verantwoording

Het amendement heeft tot doel het recht op gezinsherening voor erkende vluchtelingen nauwer te doen aansluiten bij het recht van het gezin van de Belg, dat is verankerd in artikel 40 van de wet van 15 december 1980.

Nr. 6 VAN DE HEER DELPÉRÉE

Art. 6

In het voorgestelde artikel 10, § 2, het vijfde lid doen vervallen.

Verantwoording

Wat de andere gezinsleden betreft (echtgenoot, partner, minderjarige kinderen) bepaalt het wetsontwerp dat, als de minister het bij een gemotiveerde beslissing eist, ze het bewijs zouden moeten leveren van toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen, als de gezinsherening mogelijk is in een ander land, waarmee de vreemdeling bij wie men zich voegt of diens familielid een bijzondere band heeft. Dit punt, dat *a priori* een uitzondering lijkt, zou wel de regel kunnen worden, aangezien de betrokken personen per definitie van vreemde nationaliteit zijn en bijgevolg altijd een band hebben met een ander land. Bovendien strekt het begrip « toereikende en stabiele bestaansmiddelen » tot uitsluiting van bepaalde soorten arbeidsovereenkomsten die nochtans ruim ingang beginnen te krijgen (uitzendarbeid enzovoort). Men weet ook niet of de stabiele aard van de inkomsten een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur veronderstelt, wat een buitensporige voorwaarde zou zijn.

L'amendement vise à supprimer cette condition des moyens de subsistance suffisant.

N° 7 DE M. DELPÉRÉE

Art. 8

Remplacer l'article 10ter, § 1, alinéa 1er, proposé, comme suit :

«Le membre de famille d'un étudiant et celui de l'étranger autorisé à séjourner en Belgique pour une durée limitée, visé à l'article 10bis de la loi, doit introduire sa demande auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent pour le lieu de sa résidence ou de son séjour à l'étranger. Il peut toutefois introduire sa demande auprès de l'administration communale de la localité où il séjourne dans les cas suivants :

1° s'il est déjà admis à séjourner plus de trois mois dans le Royaume à un autre titre et présente toutes les preuves visées au § 2 avant la fin de cette admission ou autorisation;

2° s'il est autorisé au séjour pour trois mois au maximum et présente toutes les preuves visées au § 2 avant la fin de cette autorisation;

3° s'il se trouve dans des circonstances exceptionnelles qui l'empêchent de retourner dans son pays pour demander le visa requis en vertu de l'article 2 auprès du représentant diplomatique ou consulaire belge compétent, et présente toutes les preuves visées au § 2 ainsi qu'une preuve de son identité. ».

Justification

Tout comme l'article 12bis nouveau régit en détails les modalités d'introduction des demandes de séjour introduites par l'étranger qui déclare se trouver dans l'un des cas prévu à l'article 10 de la loi, l'article 10ter devrait faire de même pour les étrangers se trouvant dans les situations prévues à l'article 10bis. Or, tel qu'il est formulé en son paragraphe 1er et sans justification objective, l'article 10ter ne prévoit pas exactement les mêmes modalités d'introduction de la demande de séjour aux membres de la famille d'un étranger titulaire d'un droit de séjour limité en ce compris le séjour étudiant. L'article 12bis nouveau prévoit deux modes d'introduction de la demande : au consulat belge dans le pays d'origine ou en Belgique à l'administration communale du lieu de résidence. Peuvent utiliser le deuxième mode d'introduction de la demande les étrangers qui se trouvent dans une des trois situations suivantes :

1° être déjà titulaire d'un permis de séjour de plus de trois mois à un autre titre;

Het amendement strekt ertoe die voorwaarde inzake toereikende bestaansmiddelen weg te laten.

Nr. 7 VAN DE HEER DELPÉRÉE

Art. 8

Het voorgestelde artikel 10ter, § 1, eerste lid, vervangen als volgt :

«Het in artikel 10bis van de wet bedoelde gezinslid van een student en het gezinslid van de vreemdeling die voor een beperkte duur in België mag verblijven, moet zijn aanvraag indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger die bevoegd is voor zijn woon- of verblijfplaats in het buitenland. In de volgende gevallen kan hij zijn aanvraag echter indienen bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats :

1° indien hij al in een andere hoedanigheid toegelaten of gemachtigd werd tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk en indien hij vóór het einde van deze toelating of machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

2° indien hij tot een verblijf van maximaal drie maanden is gemachtigd en vóór het einde van deze machtiging alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt;

3° indien hij zich bevindt in uitzonderlijke omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land om het op grond van artikel 2 vereiste visum te vragen bij de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger en alle in § 2 bedoelde bewijzen overlegt, evenals een bewijs van zijn identiteit. ».

Verantwoording

Het nieuwe artikel 12bis regelt in detail de nadere regels voor de indiening van de aanvragen om verblijfsvergunning door een vreemdeling die verklaart dat hij in een van de in artikel 10 van de wet bedoelde gevallen verkeert. Artikel 10ter zou hetzelfde moeten doen voor de vreemdelingen die zich in de in artikel 10bis bedoelde gevallen bevinden. Zoals artikel 10ter, § 1, geformuleerd is en zonder objectieve rechtvaardiging, voorziet het echter niet in exact dezelfde nadere regels inzake de indiening van de verblijfsaanvraag voor de gezinsleden van een vreemdeling met een beperkt verblijfsrecht, met inbegrip van het studentenverblijf, als die welke artikel 12bis bepaalt voor de in artikel 10 bedoelde gevallen en meer bepaald de gezinsherenigingen ten aanzien van de vreemdelingen met een onbeperkte verblijfvergunning. Artikel 12bis voorziet immers in twee wijzen van indiening van de aanvraag : bij het Belgisch consulaat in het land van herkomst of in België bij het gemeentebestuur van de verblijfplaats. Een vreemdeling die zich in een van de onderstaande situaties bevindt, mag van die tweede wijze van indiening gebruik maken :

1° houder zijn van een recht van verblijf van meer dan drie maanden om een andere reden;

2° être titulaire d'un permis de séjour de moins de trois mois;

3° se trouver dans des circonstances exceptionnelles empêchant de retourner dans son pays d'origine pour demander le visa requis. Par contre l'article 10ter prévoit que la demande d'autorisation de séjour est introduite selon les modalités prévues à l'article 9 ou 9bis. Or, l'article 9 nouveau concerne l'introduction de la demande de séjour au poste diplomatique belge dans le pays d'origine et l'article 9bis concerne la demande de séjour introduite en Belgique en cas de circonstances exceptionnelles. L'étranger qui est déjà titulaire d'un court séjour ou d'un séjour de plus de trois mois à un autre titre devrait avoir la possibilité d'introduire sa demande de regroupement familial auprès de sa commune de résidence avant l'expiration de son droit de séjour.

L'amendement vise par conséquent à clarifier l'article 10ter.

N° 8 DE M. DELPÉRÉE

Art. 27

Compléter l'article 48/5, proposé, par un § 4, rédigé comme suit :

« § 4. Une crainte fondée d'être persécuté peut s'appuyer sur des événements ayant eu lieu depuis le départ du demandeur du pays d'origine.

Une crainte fondée d'être persécuté peut s'appuyer sur des activités exercées par le demandeur depuis son départ du pays d'origine, en particulier s'il est établi que les activités sur lesquelles cette demande se fonde constituent l'expression et la prolongation de convictions ou d'orientations affichées dans le pays d'origine ».

Justification

Le paragraphe 4 ajouté par l'amendement concerne le « réfugié sur place ».

Cette situation est visée par l'article 5 de la directive et par le guide des procédures et critères (p. 23, n° 94 et s.)

La directive prévoit qu'« une crainte fondée de persécution ou un risque réel de subir des atteintes graves peut s'appuyer sur des événements ayant eu lieu depuis le départ du demandeur du pays d'origine ».

La notion de réfugié sur place est bien connue des instances d'asile et donne lieu en Belgique à une jurisprudence non négligeable.

2° houder zijn van een recht van verblijf van minder dan drie maanden;

3° zich bevinden in uitzonderlijke omstandigheden die hem verhinderen terug te keren naar zijn land van herkomst om het vereiste visum te vragen. Artikel 10ter bepaalt daarentegen dat de aanvraag om verblijfsvergunning wordt ingediend volgens de nadere regels bepaald bij artikel 9 of 9bis. Het nieuwe artikel 9 heeft echter betrekking op de indiening van de aanvraag om verblijf bij de Belgische diplomatieke post in het land van herkomst, en artikel 9bis betreft de in België ingevolge uitzonderlijke omstandigheden ingediende verblijfsaanvraag. De situatie waarbij de vreemdeling al houder is van een vergunning voor een verblijf van korte duur of van meer dan drie maanden om een andere reden en waarbij hij de mogelijkheid zou moeten hebben om vóór het verstrijken van zijn verblijfsrecht zijn aanvraag om gezinshereniging in te dienen bij de gemeente waar hij verblijft, wordt ten onrechte over het hoofd gezien. Het amendement sterkt er derhalve toe artikel 10ter te verduidelijken en de wijze van indiening van de aanvraag om gezinshereniging ten aanzien van vreemdelingen met een beperkte verblijfsvergunning gelijk te schakelen met die ten aanzien van de gezinsleden die houder zijn van een onbeperkte verblijfsvergunning.

Het amendement strekt er dan ook toe artikel 10ter te verduidelijken.

Nr. 8 VAN DE HEER DELPÉRÉE

Art. 27

Het voorgestelde artikel 48/5 aanvullen met een § 4, luidend :

« § 4. Een gegrondte vrees voor vervolging kan gebaseerd zijn op gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden nadat de verzoeker het land van herkomst heeft verlaten.

Een gegrondte vrees voor vervolging kan gebaseerd zijn op activiteiten van de verzoeker sedert hij het land van herkomst heeft verlaten, met name wanneer wordt vastgesteld dat de activiteiten die aan die aanvraag ten grondslag liggen, de uitdrukking en de voortzetting vormen van overtuigingen of strekkingen die de betrokkenen in het land van herkomst aanhing. ».

Verantwoording

De aldus toegevoegde § 4 heeft betrekking op de « vluchteling ter plaatse ».

Het lot van de « vluchtelingen ter plaatse » wordt geregeld bij artikel 5 van richtlijn 2004/83/EG en bij het handboek betreffende de procedures en criteria van het Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen (UNHCR) (blz. 23, nrs. 94 e.v.).

Volgens de richtlijn kan een gegrondte vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade gebaseerd zijn op gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden nadat de verzoeker het land van herkomst heeft verlaten.

De asielinstanties kennen het begrip « vluchteling ter plaatse » goed en er bestaat in België heel wat rechtspraak over.

Il a lieu d'incorporer le concept de réfugié sur place dans le projet de loi en écartant le point 3 de l'article 5 de la directive qui exclut la protection internationale lorsque les circonstances sur lesquelles repose le risque ont été créées par le demandeur de son propre fait depuis son départ du pays d'origine. En effet, cette exclusion est en contradiction avec l'interprétation de la Convention de Genève par le guide des procédures et critères qui prévoit explicitement qu' « une personne peut devenir réfugié « sur place » de son propre fait, par exemple en raison des rapports qu'elle entretient avec des réfugiés déjà reconnus comme tels ou des opinions politiques qu'elle a exprimées dans le pays où elle réside » (Guide des procédures et critères du HCR, p. 24, n° 96).

La question de la mauvaise foi pourra le cas échéant être examinée dans le cadre de la preuve et de la crédibilité du récit, comme pour toutes les autres demandes.

Une telle approche est conforme à la jurisprudence actuelle de la Commission permanente de recours des réfugiés (VBCV, 11 février 2005, n° VB/04-1405W10 113, RDE, 2005, n° 132, p. 80.

Le paragraphe 4 ajouté retranscrit les points 1 et 2 de l'article 5 de la directive.

N° 9 DE M. DELPÉRÉE

Art. 4

Remplacer cet article comme suit :

« Art. 4. — Un article 9bis, rédigé comme suit est inséré dans la même loi :

« Art 9bis. — Les articles 9ter à 9terdecies s'appliquent aux demandes de régularisation de séjour introduites par l'étranger qui séjourne effectivement en Belgique et qui, au moment de la demande :

I^o soit est gravement malade et ne dispose pas dans son pays d'origine d'un accès suffisant aux soins et traitements nécessaires.

On entend par maladie grave l'affection qui sans traitement ou soins médicaux peut causer la mort d'une personne, réduire son espérance de vie, causer un handicap physique ou psychique ou dont le traitement exige la multiplication des soins et des contrôles ou une thérapie lourde.

L'accès aux soins ou traitements adéquats dans le pays d'origine est considéré comme insuffisant lorsque ces soins et traitements ne sont pas cumulativement disponibles, accessibles, acceptables et de qualité c « est-à-dire lorsque :

Het ware raadzaam het begrip « vluchteling ter plaatse » op te nemen in het wetsontwerp, door punt 3 van artikel 5 van de richtlijn niet over te nemen. Overeenkomstig dat punt is internationale bescherming uitgesloten indien het risico van vervolging gegronde is op omstandigheden die de verzoeker zelf heeft veroorzaakt nadat hij het land van herkomst heeft verlaten. Die uitsluiting van bescherming staat immers haaks op de lezing die in het handboek betreffende de procedures en criteria wordt gegeven aan het Verdrag van Genève en waarin explicet staat te lezen dat iemand « vluchteling ter plaatse » kan worden wanneer hij zelf verantwoordelijk is voor de omstandigheden die tot zijn situatie hebben geleid, bijvoorbeeld omdat hij contact heeft met reeds als dusdanig erkende vluchtelingen of omdat hij politieke opinies kenbaar heeft gemaakt in het land waar hij verblijft (zie het handboek betreffende de procedures en criteria van het UNHCR, blz. 24, nr. 96).

De vraag of er al dan niet sprake is van kwaad opzet, kan nog worden onderzocht in het kader van de verificatie van de bewijsvoering en de geloofwaardigheid van de beweringen van de betrokkenen, zoals bij alle andere aanvragen.

Een dergelijke invulling strookt met de bestaande rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen (VBCV, 11 februari 2005, nr. VB/04-1405W10 113, RDE, 2005, nr. 132, blz. 80).

De via dit amendement toegevoegde § 4 neemt de tekst over van de punten 1 en 2 van artikel 5 van voormelde

Nr. 9 VAN DE HEER DELPÉRÉE

Art. 4

Dit artikel vervangen als volgt :

« Art. 4. — In dezelfde wet wordt een artikel 9bis ingevoegd, luidende :

« Art. 9bis. — De artikelen 9ter tot 9terdecies zijn van toepassing op de aanvragen tot regularisatie van het verblijf ingediend door een vreemdeling die effectief in België verblijft en die op het tijdstip van de aanvraag :

I^o ofwel ernstig ziek is en in zijn land van herkomst onvoldoende toegang heeft tot de nodige zorg en behandelingen.

Onder ernstige ziekte wordt verstaan, de aandoening die, zonder behandeling of medische verzorging, de dood van een persoon kan veroorzaken, zijn levensverwachting kan inkorten, tot een psychische of een fysieke handicap kan leiden of waarvan de behandeling noopt tot een vermeerdering van de zorg en de controles of tot een zware therapie, of die door een arts als ernstig wordt aangemerkt.

De toegang tot de passende zorg en behandelingen in het land van herkomst wordt ontoereikend geacht indien die zorg en behandelingen niet cumulatief beschikbaar, toegankelijk, aanvaardbaar en kwaliteitsvol zijn, dat wil zeggen wanneer :

- a) la continuité du traitement n'est pas garantie;
- b) la disponibilité ne tient pas compte des éléments déterminants de la santé;
- c) les traitements et soins ne sont pas cumulativement:

1. accessibles sans discrimination à toute personne relevant de la juridiction de l'État;
2. accessibles physiquement;
3. accessibles économiquement;
4. accessibles quant à l'information relative aux soins et traitements.

2° soit s'il est isolé et peut justifier :

- a) d'une durée de séjour égale ou supérieure à 5 ans;
- b) de l'un des éléments suivants :
 - 1) de ressources issues d'une activité régulière;
 - 2) une attestation d'embauché;
 - 3) un projet crédible d'activité indépendante.
- c) de l'existence d'un domicile;
- d) d'attaches sociales significatives.

3° soit s'il exerce l'autorité parentale sur un ou plusieurs mineur(s) et peut justifier :

- a) d'une durée de séjour égale ou supérieure à 5 ans;
- b) d'une durée de scolarisation du ou des mineur(s) sur le(s)quel(s) il exerce l'autorité parentale égale ou supérieure à 2 ans;
- c) de l'existence d'un domicile;
- d) d'attaches sociales significatives. ».

N° 10 DE M. DELPÉRÉE

Art. 4bis (nouveau)

Insérer un article 4bis, rédigé comme suit :

« Art. 4bis. — Les articles 9ter à 9quinquiesdecies, rédigés comme suit, sont insérés dans la même loi :

« Art. 9ter. — Il est institué une commission permanente de régularisation, qui comprend, d'une part, des chambres composées chacune d'un magistrat ou d'un ancien magistrat ou encore d'un membre ou

a) de continuïteit in de behandeling niet gewaarborgd is;

b) de beschikbaarheid geen rekening houdt met beslissende gezondheidsaspecten;

c) de zorg en behandelingen niet cumulatief:

1. zonder onderscheid toegankelijk zijn voor elke rechtsonderhorige van de Staat;

2. fysiek toegankelijk zijn;

3. economisch toegankelijk zijn;

4. toegankelijk zijn op het vlak van de informatie over de zorg en behandelingen;

2° ofwel, indien hij alleenstaande is :

a) een verblijf van 5 jaar of meer kan bewijzen;

b) een van de volgende bewijzen leveren :

1) over inkomen beschikken uit een reguliere activiteit,

2) dan wel een belofte van indienstneming

3) of een geloofwaardig plan voor een zelfstandige activiteit kan overleggen;

c) het bestaan van een woonplaats kan bewijzen;

d) relevante sociale bindingen kan bewijzen.

3° ofwel, indien hij het ouderlijk gezag uitoefent over een of meer minderjarigen :

a) een verblijf van 5 jaar of meer kan bewijzen;

b) kan bewijzen dat de minderjarige(n) over wie hij het ouderlijk gezag uitoefent, 2 jaar of meer school heeft (hebben) gelopen;

c) het bestaan van een woonplaats kan bewijzen;

d) relevante sociale bindingen kan bewijzen. ».

Nr. 10 VAN DE HEER DELPÉRÉE

Art. 4bis (nieuw)

Een artikel 4bis invoegen, luidende :

« Art. 4bis. — In dezelfde wet worden de artikelen 9ter tot 9quinquiesdecies ingevoegd, luidende :

« Art. 9ter. — Er wordt een Vaste Commissie voor regularisatie ingesteld die bestaat uit, enerzijds, kamers die elk een magistraat of een oud-magistraat of nog een lid of gewezen lid van een administratieve

d'un ancien membre d'une juridiction administrative, d'un avocat et d'un représentant d'une organisation non gouvernementale reconnue exerçant ses activités dans le domaine des droits de l'homme et, d'autre part, un secrétariat.

Un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres détermine le mode de désignation des membres de la Commission de régularisation, ses règles de procédures et de fonctionnement, ainsi que son cadre linguistique. Cet arrêté est conféré par la loi dans les six mois de sa publication.

La Commission de régularisation statue sur les demandes de régularisation.

Art. 9quater. — La demande de régularisation est envoyée par courrier recommandé au bourgmestre de la commune où séjourne le demandeur.

Art. 9quinquies. — Les étrangers visés à l'article 9bis pour lesquels le ministre estime qu'ils représentent un danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale, sont exclus du bénéfice de la procédure de régularisation prévue aux articles 9ter à 9terdecies.

Les étrangers visés à l'article 9bis pour lesquels le ministre, saisi par la commission, estime qu'ils ont commis une fraude manifeste lors de la procédure de leur demande d'asile sont exclus du bénéfice de la régularisation prévue aux articles 9ter à 9terdecies.

Art. 9sexies. — Le bourgmestre de la localité où séjourne le demandeur lui délivre un accusé de réception de la demande de régularisation introduite conformément à l'article 9quater et la transmet, dans les huit jours suivant sa réception, à la commission permanente de régularisation.

Art. 9septies. — Le bourgmestre de la localité où séjourne le demandeur transmet au plus tard dans le mois suivant la réception de la demande, un rapport social contenant tous les éléments utiles qui sont relatifs à la demande et dont il a connaissance.

Lorsque l'étranger visé à l'article 9bis n'a pas, lors de l'introduction de sa demande, déposé les pièces requises par l'article 9octies, il dispose d'un délai d'un mois à partir de l'introduction de sa demande pour compléter son dossier. Le bourgmestre doit transmettre, dès leur réception, les pièces complémentaires à la commission permanente de régularisation.

Art. 9octies. — Le dossier qui est joint à la demande doit comprendre :

1° une pièce justificative établissant que le demandeur est connu :

rechtbank, een advocaat, en een vertegenwoordiger van een erkende niet-gouvernementele organisatie die actief is op het vlak van de mensenrechten tellen en, anderzijds, uit een secretariaat.

Bij wege van een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad wordt de wijze bepaald waarop de leden van de Vaste Commissie voor regularisatie worden aangewezen, alsmede haar procedure- en werkingsregels en haar taalkader.

De Vaste Commissie voor regularisatie beslist over de regularisatieaanvragen.

Art. 9quater. — De aanvraag tot regularisatie wordt per aangetekend schrijven toegezonden aan de burgemeester van de plaats waar de aanvrager verblijft.

Art. 9quinquies. — De in artikel 9bis bedoelde vreemdelingen die naar het oordeel van de minister een gevaar betekenen voor de openbare orde of de nationale veiligheid zijn van de toepassing van de in de artikelen 9ter tot 9quinquiesdecies bedoelde regularisatieprocedure uitgesloten.

De in artikel 9bis bedoelde vreemdelingen die naar het oordeel van de minister, bij wie de aanvraag aanhangig is gemaakt door de Vaste Commissie voor regularisatie, kennelijk bedrog hebben gepleegd bij de procedure van hun asielaanvraag zijn van de toepassing van de in de artikelen 9ter tot 9quinquiesdecies bedoelde regularisatieprocedure uitgesloten.

Art. 9sexies. — De burgemeester van de plaats waar de aanvrager verblijft, bezorgt hem een ontvangstbewijs voor de overeenkomstig artikel 9quater ingediende regularisatieaanvraag en zendt ze, binnen acht dagen volgend op de ontvangst, over aan de Vaste Commissie voor regularisatie.

Art. 9septies. — De burgemeester van de plaats waar de aanvrager verblijft, zendt, binnen een maand volgend op de ontvangst van de aanvraag, een sociaal verslag over dat alle met betrekking tot deze aanvraag dienstige elementen omvat waarvan hij kennis heeft.

Wanneer de in artikel 9bis bedoelde vreemdeling bij het indienen van zijn aanvraag niet alle in artikel 9octies vereiste stukken heeft neergelegd, beschikt hij over een termijn van een maand vanaf het indienen van zijn aanvraag om zijn dossier te vervolledigen. De burgemeester moet de aanvullende stukken onmiddellijk overleggen aan de Vaste Commissie voor regularisatie.

Art. 9octies. — Het bij de aanvraag gevoegde dossier moet volgende elementen omvatten :

1° een bewijsstuk waaruit blijkt dat de aanvrager bekend is :

a) soit par une administration ou un service public, tels notamment l'Office des étrangers, un service de police, une administration communale ou un centre public d'action sociale;

b) soit par une institution, notamment un hôpital ou une école;

2° les noms, prénoms, lieu et date de naissance, nationalité, état civil et composition du ménage du demandeur;

3° une copie des documents d'identité et de voyage requis, à savoir le passeport revêtu, le cas échéant, d'un visa ou à défaut, toute autre pièce permettant d'établir l'identité du demandeur;

4° l'indication de la résidence du demandeur et l'indication de l'adresse où il fait élection de domicile pour les besoins de la procédure;

5° pour l'étranger visé à l'article 9bis, 1°, une attestation médicale qui ne peut être transmise qu'aux praticiens de l'art de guérir qui assisteront la commission permanente de régularisation;

6° pour l'étranger visé à l'article 9bis, 2° et 3°, la preuve que sa présence en Belgique remonte à plus de cinq ans;

7° pour l'étranger avec mineur visé à l'article 9bis, 3°, la preuve que les mineurs sur lesquels il exerce l'autorité parentale sont scolarisés depuis plus de 2 ans;

8° pour l'étranger isolé, la preuve qu'il exerce une activité régulière ou une copie d'une promesse d'embauché ou son projet d'activité indépendante.

Art. 9novies. — § 1er. Lorsque le secrétariat de la commission de régularisation constate que le dossier joint à la demande est complet et que prima facie il apparaît que le demandeur se trouve dans les conditions de régularisation, il rend une décision favorable.

§ 2. Lorsque le secrétariat de la Commission de régularisation constate que le dossier joint à la demande est complet mais qu'il comprend des pièces qui peuvent prêter à contestation, une chambre de la commission de régularisation est saisie pour décision, après une procédure contradictoire.

§ 3. Lorsque le secrétariat de la Commission de régularisation constate que le dossier joint à la demande est complet, mais que prima facie il apparaît que celle-ci ne peut donner lieu à une décision favorable, une chambre de la commission est saisie pour décision après procédure contradictoire.

a) hetzij bij een bestuur of een openbare dienst, zoals de Dienst Vreemdelingenzaken, een politiedienst, een gemeentebestuur of een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn;

b) hetzij bij een instelling, zoals een ziekenhuis of een school;

2° de naam, voornamen, geboorteplaats en -datum, nationaliteit, burgerlijke staat en samenstelling van het gezin van de aanvrager;

3° een kopie van de vereiste identiteits- en reisdocumenten, met name het paspoort dat eventueel is voorzien van een visum of, bij ontstentenis daarvan, elk ander document aan de hand waarvan de identiteit van de aanvrager kan worden vastgesteld;

4° de vermelding van de verblijfplaats van de aanvrager en de vermelding van het adres waar hij woonplaats moet kiezen in het kader van de procedure;

5° voor de in artikel 9bis, 1°, bedoelde vreemdeling, een medisch attest, dat alleen mag worden overgezonden aan de beoefenaars van de geneeskunde die de Vaste Commissie zullen bijstaan;

6° voor de in artikel 9bis, 2° en 3°, bedoelde vreemdeling, een bewijs dat hun aanwezigheid in België teruggaat tot meer dan zes jaar;

7° voor de in artikel 9bis, 3°, bedoelde vreemdeling die vergezeld is van een minderjarige, een bewijs dat de minderjarigen over wie hij het ouderlijk gezag uitoefent meer dan 2 jaar school hebben gelopen;

8° voor de alleenstaande vreemdeling, een bewijs dat hij een reguliere activiteit uitoefent, dan wel een afschrift van een belofte van indienstneming of van zijn plan voor een zelfstandige activiteit. ».

Art. 9novies. — § 1. Wanneer het secretariaat van de Vaste Commissie voor regularisatie vaststelt dat het bij de aanvraag gevoegde dossier volledig is, en dat prima facie blijkt dat de aanvrager aan de regularisatievooraarden voldoet, brengt dat secretariaat een gunstig advies uit.

§ 2. Wanneer het secretariaat van de Vaste Commissie voor regularisatie vaststelt dat het bij de aanvraag gevoegde dossier volledig is, maar stukken bevat die aanleiding kunnen geven tot betwisting, wordt de aanvraag na een procedure op tegenspraak aanhangig gemaakt bij een kamer van de Vaste commissie voor regularisatie.

§ 3. Wanneer het secretariaat van de Vaste Commissie voor regularisatie vaststelt dat het bij de aanvraag gevoegde dossier volledig is, maar dat prima facie blijkt dat de aanvraag toch niet kan leiden tot een gunstig advies, wordt de aanvraag na een procedure op tegenspraak aanhangig gemaakt bij een kamer van de Vaste Commissie voor regularisatie.

Art. 9decies. — La demande est instruite dans un délai de 6 mois à dater de l'envoi de la demande visée à l'article 9quater ou à dater de la transmission du dossier complet contenant les pièces jointes à la demande, visé à l'article 9septies.

À défaut de réponse dans ce délai, la décision est réputée favorable. La Commission de régularisation la transmet au ministre qui délivre une autorisation de séjour à durée indéterminée.

Art. 9undecies. — Hormis les mesures d'éloignement motivées par l'ordre public ou la sécurité nationale, ou à moins que la demande ne réponde manifestement pas aux conditions de l'article 9octies, il n'« est pas procédé matériellement à un éloignement entre l'introduction de la demande et le jour où une décision est prise en application de l'article 9undecies.

Art. 9duodecies. — Les décisions de la Commission de régularisation sont portées à la connaissance du ministre dans les vingt jours ouvrables suivant la date de comparution du demandeur.

Elles sont notifiées dans le même délai au demandeur.

Art. 9terdecies.— Lorsque la décision de la commission de régularisation est favorable, le ministre délivre une autorisation de séjour à durée illimitée à l'exception des étrangers visés à l'article 9bis, 2° b) 2) et 3) qui se voient délivrer une autorisation temporaire de séjour d'une année.

Avant l'expiration de ce délai, les étrangers visés à l'article 9bis, 2° b) 2) et 3) devront fournissent au secrétariat de la Commission de régularisation la preuve qu'ils ont respecté les termes de leur attestation d'embauché ou de leur projet d'activité indépendante.

Les autorisations sont délivrées pour une durée illimitée.

Si les étrangers visés à l'article 9bis, 2° b) 2) et 3) ont de justes motifs de n'avoir pas respecté leur projet de contribution socio-économique, ils le font valoir par lettre recommandée à la Commission de régularisation qui décidera, le cas échéant, d'une autorisation de séjour illimité.

Art. 9quaterdecies. — Est de plein droit admis à séjournier plus de trois mois dans le Royaume, l'étranger qui au 1er janvier 2006 :

Art. 9decies. — De aanvraag wordt onderzocht binnen een termijn van 6 maanden te rekenen van de verzending van de in artikel 9quater bedoelde aanvraag, dan wel van het in artikel 9septies bedoelde volledige dossier met daarin de bij de aanvraag gevoegde stukken.

Bij ontstentenis van een antwoord binnen die termijn wordt de beslissing geacht gunstig te zijn. De Vaste Commissie voor regularisatie zendt ze over aan de minister, die een verblijfsvergunning van onbeperkte duur afgeeft.

Art. 9undecies. — Behalve voor de maatregelen tot verwijdering die gemotiveerd zijn door de openbare orde of de nationale veiligheid, of tenzij de aanvraag kennelijk niet beantwoordt aan de in artikel 9octies bedoelde voorwaarden, zal niet feitelijk worden overgegaan tot verwijdering in de tijdspanne die verloopt tussen de indiening van de aanvraag en de dag waarop een beslissing wordt genomen met toepassing van artikel 9novies.

Art. 9duodecies. — De beslissingen van de Vaste Commissie voor regularisatie worden binnen twintig werkdagen na de dag waarop de aanvrager voor de commissie is verschenen, ter kennis gebracht van de minister.

Ze worden binnen dezelfde termijn ter kennis gebracht van de aanvrager.

Art. 9terdecies. — Wanneer de Vaste Commissie voor regularisatie een gunstige beslissing neemt, geeft de minister een verblijfsvergunning van onbeperkte duur af, behalve aan de in artikel 9bis, 2°, b), 2) en 3) bedoelde vreemdelingen, die een tijdelijke verblijfsvergunning van één jaar krijgen.

Voordat die termijn verstrijkt, moeten de in artikel 9bis, 2°, b), 2) en 3) bedoelde vreemdelingen aan het secretariaat van de Vaste Commissie voor regularisatie het bewijs leveren dat zij de bepalingen in acht hebben genomen welke zijn vervat in hun attesten van indienstneming of in hun plannen voor een zelfstandige activiteit.

Hun vergunningen zullen dan voor onbeperkte duur worden afgegeven.

Indien de in artikel 9bis, 2°, b), 2) en 3) bedoelde vreemdelingen gewettigde redenen hebben waarom ze hun plan voor een sociaal-economische bijdrage niet in acht hebben genomen, laten zij zich bij aangetekend schrijven daarop voorstaan bij de Vaste Commissie voor regularisatie, die in voorkomend geval een verblijfsvergunning van onbeperkte duur afgeven.

Art. 9quaterdecies. — Van rechtswege wordt tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk toegelaten, de vreemdeling die op 1 januari 2006 :

a) soit a fait la déclaration visée aux articles 50 et 51 sans avoir reçu de décision exécutoire dans un délai de quatre ans, ce délai étant ramené à trois ans pour les familles avec des enfants mineurs séjournant en Belgique;

b) soit a introduit une demande en révision visée aux articles 64, 65 et 66 qui n'a pas fait l'objet d'une décision dans un délai de quatre ans à partir de la date d'introduction du recours, ce délai étant ramené à trois ans pour les familles avec des enfants mineurs;

c) a introduit une demande de régularisation sur base de la loi du 22 décembre 1999 relative à la régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume, qui n'a pas fait l'objet d'une décision après quatre ans de procédure à partir de la date d'introduction de la demande ou a été débouté après plus de quatre ans de procédure, ce délai étant ramené à trois pour l'étranger qui exerce l'autorité parentale sur un ou plusieurs mineur(s).

Art. 9quinquiesdecies. — Les demandes de régularisation fondées sur l'article 9, alinéa 3, n'ayant pas fait l'objet, au jour de l'entrée en vigueur de la présente loi, d'une décision en vertu de la circulaire du 15 décembre 1998 relative à l'application de l'article 9, alinéa 3 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et la régularisation de situations particulières sont transmises pour examen à la commission permanente de régularisation. ».

Justification

Cet amendement poursuit deux objectifs :

1. Une opération de régularisation conjoncturelle dite « one shot » dont la finalité première est de résorber l'arriéré important présent dans les instances d'asile actuelles afin d'assurer que les nouvelles instances établies par la loi ne soient pas engorgées dès leur création. Cette opération peut être considérée comme une mesure transitoire.

2. Une procédure de régularisation structurelle instaurant des critères clairs et permanents dans la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers. Ces deux types de régularisation sont gérés par une Commission de régularisation dont l'organisation et le fonctionnement sont quasi identiques à ceux prévus par la loi du 22 décembre 1999 relative à la régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume et l'arrêté royal du 5 janvier 2000 relatif à la composition et au fonctionnement de la Commission de régularisation et

a) hetzij de verklaring heeft aangelegd als bedoeld in de artikelen 50 en 51, zonder een uitvoerbare beslissing te hebben ontvangen binnen een termijn van vier jaar, die wordt teruggebracht tot drie jaar voor de gezinnen met minderjarige kinderen die in België verblijven;

b) hetzij een verzoek tot herziening heeft ingediend als bedoeld in de artikelen 64, 65 en 66, zonder dat over dat verzoek een beslissing werd genomen binnen een termijn van vier jaar te rekenen van de indiening van het verzoek, waarbij die termijn wordt teruggebracht tot drie jaar voor de gezinnen met minderjarige kinderen;

c) hetzij een aanvraag tot regularisatie heeft ingediend overeenkomstig de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk, zonder dat over die aanvraag een beslissing werd genomen na een procedure van vier jaar te rekenen van de datum waarop de aanvraag werd ingediend, dan wel wanneer die aanvraag werd afgewezen na een procedure van meer dan vier jaar, waarbij die termijn wordt teruggebracht tot drie jaar voor de vreemdeling die het ouderlijk gezag uitoefent over een of meer minderjarigen.

Art. 9quinquiesdecies. — De aanvragen tot regularisatie overeenkomstig artikel 9, derde lid, worden voor onderzoek bezorgd aan de Vaste Commissie voor regularisatie, indien er, op de dag van de inwerkingtreding van deze wet, geen beslissing over is genomen overeenkomstig de omzendbrief van 15 december 1998 over de toepassing van artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. ».

Verantwoording

Dit amendement streeft twee doelstellingen na :

1. een zogenaamde eenmalige, conjuncturele regularisatieoperatie, die er in de eerste plaats op gericht is de aanzienlijke achterstand bij de huidige asielinstanties weg te werken, zodat ervoor wordt gezorgd dat de nieuwe bij de verwachte wet opgerichte asielinstanties niet van bij de oprichting worden overstelpet. Deze operatie kan worden beschouwd als een overgangsmaatregel van de op stapel staande hervorming van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

2. een op de toekomst afgestemde, structurele regularisatieprocedure, die duidelijke en vaste criteria vastlegt in de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Het beheer van beide soorten regularisatie wordt toevertrouwd aan een commissie voor regularisatie waarvan de organisatie en de werking bijna identiek zijn aan die waarin is voorzien bij de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk en bij het koninklijk besluit van 5 januari

portant exécution de la loi du 22 décembre 1999 relative à la régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume.

N° 11 DE M. DELPÉRÉE

Art. 5bis (nouveau)

Insérer un article 5bis, libellé comme suit :

« Art. 5bis. — Un article 9quater, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi, libellé comme suit :

« Art. 9quater. — Tout mineur étranger non accompagné, au sens de la loi-programme(I) du 24 décembre 2002 sur la tutelle des mineurs étrangers non accompagnés, est de plein droit autorisé à séjourner plus de trois mois dans le Royaume jusqu'à ce qu'il soit statué sur une solution durable conforme à son intérêt.

Le tribunal de la jeunesse, saisi par requête par le tuteur, ou si celui-ci reste en défaut de le faire, par le mineur lui-même, se prononce, dans les quinze jours suivant le dépôt de la requête, quant à cette solution durable après avoir procédé à l'audition de l'enfant, recueilli toute information utile, et en particulier les propositions du tuteur, conformément à l'article 11, § 1er, de la loi-programme (I) du 24 décembre 2002 sur la tutelle des mineurs étrangers non accompagnés.

Dans le mois de la communication de l'ordonnance du tribunal de la jeunesse par le tuteur, le ministre statue sur la demande d'établissement du mineur.

Le Roi fixe, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, les modalités de procédure relatives à l'examen de la demande de séjour introduite dans le cadre du présent article. ».

Justification

La situation de séjour des mineurs étrangers non accompagnés non demandeurs d'asile ou déboutés de leur demande est actuellement régie par une circulaire du 15 septembre 2005 qui octroie un pouvoir d'appréciation absolu au ministre de l'Intérieur ou à son délégué. Cette circulaire prévoit la possibilité d'octroyer une « déclaration d'arrivée » aux MENA qui n'ont pas fait de demande d'asile ou qui en sont déboutés.

À la suite de cette déclaration d'arrivée, la circulaire prévoit que dans certains cas, l'Office des étrangers peut délivrer un Certificat d'inscription au registre des étrangers (CIRE). L'octroi de ce CIRE est cependant conditionné par la production d'un passeport national très difficile à obtenir et très peu d'exceptions sont

2000 betreffende de samenstelling en de werking van de Commissie voor regularisatie en houdende de uitvoering van de wet van 22 december 1999 betreffende de regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk.

Nr. 11 VAN DE HEER DELPÉRÉE

Art. 5bis (nieuw)

Een artikel 5bis invoegen, luidend :

« Art. 5bis. — In dezelfde wet wordt een artikel 9quater ingevoegd, luidende :

« Art. 9quater. — Elke niet-begeleide minderjarige vreemdeling als bedoeld in de programmawet I van 24 december 2002 in verband met de voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen, is van rechtswege gemachtigd meer dan drie maanden op het grondgebied van het Rijk te verblijven, tot uitspraak wordt gedaan over een duurzame oplossing, in overeenstemming met zijn belang.

De jeugdrechtbank, die daartoe op verzoekschrift wordt aangezocht door de voogd, of, zo die niets onderneemt, door de minderjarige zelf, spreekt zich over de duurzame oplossing uit binnen vijftien dagen na de indiening van het verzoekschrift en na het kind te hebben gehoord, alle nuttige informatie te hebben ingewonnen en, inzonderheid, de voorstellen te hebben aanhoord die de voogd heeft gedaan overeenkomstig artikel 11, § 1, van de programmawet I van 24 december 2002 in verband met de voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen.

Binnen één maand nadat de voogd de beschikking van de jeugdrechtbank heeft meegedeeld, spreekt de minister zich uit over de vestigingsaanvraag van de minderjarige.

Bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad stelt de Koning de nadere voorwaarden vast met betrekking tot het onderzoek van de aanvraag tot verblijf die overeenkomstig dit artikel werd ingediend. ».

Verantwoording

De verblijfstoestand van de niet-begeleide minderjarige vreemdelingen (NBMV's) die geen asiel hebben aangevraagd of wier asielaanvraag werd afgewezen, wordt momenteel geregeld bij de circulaire van 15 september 2005, die de minister van Binnenlandse Zaken of diens gemachtigde een absolute discretionaire bevoegdheid verleent. Die circulaire behelst de mogelijkheid een aankomstverklaring te verstrekken aan de NBMV's die geen asiel hebben aangevraagd of wier asielaanvraag werd afgewezen.

Op basis van die verklaring kan, nog steeds volgens de circulaire, de Dienst Vreemdelingenzaken in bepaalde gevallen een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister (BIVR) afgeven. Om op dat BIVR aanspraak te maken, moeten de betrokkenen echter een nationaal paspoort kunnen voorleggen,

prévues à ce principe. De ce fait, nombre de MENA ne bénéficient pas de ce CIRE et restent sous déclaration d'arrivée ou pire, sous ordre de reconduire délivré à leur tuteur. Nombre de mineurs restent ainsi sans disposer de document de séjour, même provisoire, en Belgique. Cette situation porte grandement à conséquence sur le mineur qui demeure dans l'incertitude quant à son avenir et aux possibilités qui s'offrent à lui. Cet état de fait freine considérablement ses perspectives d'intégration, sa scolarisation et la mise en œuvre de projets d'avenir.

L'interdiction qui est faite à un mineur étranger non accompagné d'entrer sur le territoire aboutit à sa privation de liberté dans un centre fermé situé à la frontière. Il convient d'autoriser tout mineur étranger non accompagné, dûment identifié comme tel par le Service des tutelles, à entrer sur le territoire et à être autorisé à séjourner provisoirement en Belgique jusqu'à ce qu'une solution durable conforme à son intérêt soit prise. Cette perspective est conforme à l'accord conclu entre le ministre de l'Intérieur et le ministre de l'Intégration sociale qui vise à accueillir dans un centre d'observation et d'orientation tous les mineurs étrangers non accompagnés, dûment identifiés comme tels par le Service des tutelles.

Il importe que la décision en matière de solution durable soit prise par une instance qui a pour vocation de se prononcer sur l'intérêt du mineur sans privilégier des éléments liés à une politique migratoire. Tel est bien la mission du juge de la jeunesse qui est habitué depuis longtemps à trancher des litiges en fonction de ce critère (en matière familiale, d'aide ou de protection de la jeunesse). Cette décision sera prise après avoir procédé à une balance des intérêts entre les avantages et inconvénients d'un retour dans le pays d'origine, un regroupement familial dans un pays tiers et une autorisation de séjour à durée indéterminée en Belgique. Une solution durable dans le pays d'origine ne pourra être prise qu'à la condition que l'on ait dûment identifié les représentants légaux du mineur, que ceux-ci aient clairement et de manière non équivoque marqué leur accord pour prendre le mineur en charge, que les conditions d'accueil soient considérées comme satisfaisantes et que la santé et la sécurité du mineur soient garanties sur place. De la même manière, un regroupement familial dans un pays tiers ne peut être décidé qu'aux mêmes conditions.

maar dat paspoort is zeer moeilijk te verkrijgen en er worden amper uitzonderingen op dat principe toegestaan. Daardoor blijven heel wat NBMW's van dat BIVR verstoken en moeten zij het stellen met de aankomstverklaring of, erger nog, met een bevel tot terugleiding dat aan hun voogd werd bezorgd. Zo komt het dat veel van die minderjarigen in België blijven zonder te beschikken over een verblijfsdocument — zelfs geen voorlopig. Die situatie is voor hen zeer zwaar om te dragen, aangezien hun toekomst en perspectieven onzeker blijven. Die feitelijke toestand doet hun kansen op integratie, scholing en een concreet toekomstproject danig slinken.

Het aan een niet-begeleide minderjarige vreemdeling opgelegde verbod om het grondgebied te betreden, leidt ertoe dat hij van zijn vrijheid wordt benomen in een aan de grens gelegen, gesloten centrum. Die werkwijze is strijdig met de internationale verdragen waartoe België zich heeft verbonden. Alle niet-begeleide minderjarige vreemdelingen, die door de Dienst Voogdij naar behoren als dusdanig zijn bestempeld, moeten worden gemachtigd om het grondgebied te betreden en om voorlopig in België te verblijven, totdat in hun belang een duurzame oplossing is uitgewerkt. Dat vooruitzicht is in overeenstemming met de overeenkomst die werd gesloten tussen de minister van Binnenlandse Zaken en de minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke integratie, Grootstedelijke beleid Gelijke kansen, welke ertoe strekt alle niet-begeleide minderjarige vreemdelingen die door de Dienst Voogdij naar behoren als dusdanig zijn bestempeld, op te vangen in een observatie- en oriëntatiecentrum.

Het is van belang dat de beslissing met het oog op een duurzame oplossing wordt genomen door een instantie die tot taak heeft zich over het belang van de minderjarige uit te spreken, zonder voorrang te verlenen aan de facetten welke inherent zijn aan een migratiebeleid, dat daar niets mee te maken heeft. Die taak ligt bij de jeugdrechter, die al lang gewend is geschillen met inachtneming van dat criterium te beslechten (in gezinsaangelegenheden, inzake jeugdbijstand of wat de jeugdbescherming betreft). Die beslissing zal worden genomen na tegen elkaar de voor- en nadelen te hebben afgewogen van een terugkeer naar het land van herkomst, van een gezinsherening in een derde land en van een verblijfsvergunning van onbeperkte duur in België. Tot een duurzame oplossing in het land van herkomst kan alleen maar worden besloten op voorwaarde dat naar behoren is uitgemaakt welke de wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige zijn, alsmede dat die vertegenwoordigers duidelijk en ondubbelzinnig ermee hebben ingestemd de jongere op te vangen, dat de opvangomstandigheden bevriddigend worden geacht, en dat de veiligheid en gezondheid van de minderjarige ter plaatse gewaarborgd zijn. Evenzo kan alleen maar onder dezelfde voorwaarden tot een gezinsherening in een derde land worden besloten.

N° 12 DE M. DELPÉRÉE

Art. 75bis (nouveau)

Dans le chapitre II, insérer un article 75bis, libellé comme suit :

« Art. 75bis. — Un article 74-9, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 74-9. — Aucun mineur, au sens de la Convention relative aux droits de l'enfant du 20 novembre 1989, ne peut être placé ou mis en détention en application d'une disposition de la présente loi. Les mineurs ne peuvent en aucun cas être séparés de leurs parents sur la base d'une disposition de la présente loi. ».

Nr. 12 VAN DE HEER DELPÉRÉE

Art. 75bis (nieuw)

In hoofdstuk II een artikel 75bis invoegen, luidende :

« Art. 75bis. — In dezelfde wet wordt een artikel 74-9 ingevoegd, luidende :

« Art. 74-9. — Geen enkele minderjarige in de zin van het Verdrag van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind mag met toepassing van een bepaling van deze wet worden geplaatst of in hechting genomen. De minderjarigen mogen in geen geval op grond van een bepaling van deze wet van hun ouders worden gescheiden. ».

Justification	Verantwoording
<p>L'amendement vise à intégrer dans le projet de loi le contenu de la proposition de résolution 2269/001 relative à l'interdiction de la détention de mineurs dans des centres fermés.</p> <p>En 1999, à la demande du tribunal de première instance de Bruxelles, le Centre de guidance de PULB avait étudié le cas des enfants détenus en centres fermés. (Rapport d'expertise dans l'affaire Awada/État belge élaboré par le Centre de guidance de l'U. L.B. le 24 septembre 1999).</p> <p>La conclusion était sans appel : la détention d'un enfant au motif de la situation administrative de ses parents n'est pas acceptable et peut s'assimiler à de la « maltraitance psychologique ». Ainsi, le rapport énumérait les nombreux symptômes observés chez ces enfants (énurésie, eczéma, déprime ...) qui étaient apparus en raison des « seules conditions de vie des centres fermés ». Il montrait comment l'identité familiale est « ébranlée par l'échec, la culpabilité, l'absence d'avenir envisageable ». Les conséquences de cet enfermement sur le développement de l'enfant sont considérées comme « inévitables ».</p>	<p>Dit amendement strekt ertoe in het wetsontwerp de inhoud op te nemen van een voorstel van resolutie nr. 2269-001 tot instelling van een verbod op het vasthouden van minderjarigen in gesloten centra.</p> <p>In 1999 heeft het Centre de guidance van de ULB op verzoek van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel onderzoek verricht naar de situatie van de kinderen die in gesloten centra waren opgesloten (Deskundigenverslag in de zaak Awada vs. Belgische Staat, opgesteld door het Centre de guidance van de ULB, 24 september 1999).</p> <p>De conclusies van dat onderzoek waren onverbiddelijk : het is onaanvaardbaar een kind op grond van de administratieve situatie van zijn ouders op te sluiten; een dergelijke handelwijze kan worden gelijkgesteld met «psychologische mishandeling». Meer in het bijzonder staan in dat verslag talrijke symptomen opgesomd die bij de kinderen in kwestie werden vastgesteld : bedwateren, eczema, depressiviteit enzovoort. Volgens het onderzoek waren al die symptomen uitsluitend te wijten aan de leefomstandigheden in de gesloten centra. Voorts werd aangetoond hoezeer de identiteit van de betrokken gezinnen werd aangeattast door de opgelopen tegenslagen, het schuldgevoel en het gebrek aan toekomstperspectieven. Het onderzoek concludeerde dat die opluchting onvermijdelijk een weerslag zou hebben op de ontwikkeling van de kinderen.</p>
<p>Pourtant, pour être conforme aux dispositions de l'article 5 de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales du 4 novembre 1950, tel qu'interprété par la Cour européenne des droits de l'homme dans l'arrêt Amuur/France, la législation en cette matière se doit autoriser la détention qu'aux seules fins admises par la convention, à savoir l'éloignement du territoire.</p>	<p>Nochtans mag de terzake vigerende wetgeving opluchting slechts toestaan in geval er een doelstelling mee wordt beoogd die conform is met artikel 5 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van november 1950, wat wil zeggen dat slechts tot opluchting mag worden overgegaan met het oog op verwijdering van het grondgebied.</p>
N° 13 DE M. DELPÉRÉE	Nr. 13 VAN DE HEER DELPÉRÉE
Art. 28	Art. 28
<p>Compléter l'article 49, § 1er, par l'alinéa suivant :</p> <p><i>« Sauf prévision expresse inverse, les étrangers sont admis au séjour pour une durée illimitée. ».</i></p>	<p>Het voorgestelde artikel 49, § 1, aanvullen met het volgende lid :</p> <p><i>« Onder voorbehoud van uitdrukkelijke tegengestelde bepaling zijn de vreemdelingen toegelaten voor een verblijf van onbeperkte duur. ».</i></p>
Justification	Verantwoording
<p>De façon générale, le projet renverse le principe actuel, selon lequel l'autorisation de séjour, est « donnée pour une durée illimitée, à moins qu'elle ne fixe expressément une limite en raison de circonstances particulières ». En effet « sauf prévision expresse inverse, l'autorisation de séjour est donnée pour une durée limitée » (art. 13). Aussi, pour garantir la sécurité juridique au vu du nouvel article 13, l'article 49 de la loi devrait préciser expressément que le réfugié est admis au séjour illimité en Belgique, conformément aux travaux préparatoires, ou l'article 13 préciser que les étrangers sont admis au séjour illimité, sauf prévision expresse inverse. Cette dernière solution serait cohérente avec l'article 29 (49/2) qui précise que le bénéficiaire de la protection subsidiaire est « admis au séjour pour une durée limitée dans le Royaume ».</p>	<p>Over het algemeen voorziet het wetsontwerp in een omkering van het vigerende beginsel, volgens hetwelk de « machtiging tot verblijf wordt verleend voor een onbepaalde duur, tenzij zij uitdrukkelijk een limiet stelt wegens bijzondere omstandigheden ». Het wetsontwerp bevat immers de bepaling : « Behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien, wordt de machtiging tot verblijf verleend voor een beperkte tijd (...) » (art. 13). Om in het licht van het nieuwe artikel 13 dus de rechtszekerheid te waarborgen, zou hetzij, overeenkomstig de parlementaire voorbereiding, in artikel 49 van de wet uitdrukkelijk moeten worden gepreciseerd dat de vreemdeling toegelaten wordt voor een verblijf van onbeperkte duur in België, hetzij artikel 13 de precisering moeten bevatten dat de vreemdelingen toegelaten zijn voor een verblijf voor onbeperkte duur, tenzij een bepaling in het tegengestelde voorziet. Die laatste oplossing ware in overeenstemming met artikel 29 (49/2), waarin is gepreciseerd dat de « genieters van de subsidiaire beschermingsstatus (...) tot een verblijf van beperkte duur in het rijk [wordt] toegelaten. ».</p>
Francis DELPÉRÉE.	

N° 14 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 4

Remplacer cet article par la disposition suivante :

«*Dans la même loi, insérer un article 9bis, libellé comme suit :*

«*Art. 9bis.— § 1er. Sans préjudice d'autres éléments, peuvent être retenus pour l'octroi de l'autorisation de séjour :*

1° le fait qu'après un délai de trois ans, l'étranger qui a demandé la reconnaissance de la qualité de réfugié n'a toujours pas obtenu de décision exécutoire par la faute de l'autorité. Après l'expiration de ce délai, l'autorité informe l'étranger de cette possibilité de demander une autorisation de séjour;

2° le fait que l'étranger est atteint d'une maladie présentant un risque réel pour sa vie ou son intégrité physique ou présentant un risque réel de traitement inhumain ou dégradant dans son pays d'origine lorsque l'accès à un traitement adéquat est inexistant ou insuffisant dans son pays d'origine ou dans le pays dans lequel il séjourne.

Le risque précité et les possibilités de traitement dans le pays d'origine de l'étranger ou dans le pays dans lequel il séjourne sont constatés par un fonctionnaire-médecin qui rend un avis à ce sujet. L'étranger communique à cet effet toutes les informations utiles concernant sa maladie.

§ 2. En application du présent article, la demande d'octroi de l'autorisation de séjour est introduite auprès du ministre ou de son délégué.

§ 3. Le centre des intérêts affectifs, sociaux et économiques de l'étranger visé au § 1er doit être situé en Belgique.

L'étranger visé au § 1er pour lequel le ministre estime qu'il représente un danger pour l'ordre public ou la sécurité nationale est exclu du bénéfice du présent article.

L'étranger visé au § 1er qui, dans le cadre d'une demande introduite en application du présent article, a commis une fraude manifeste lors de la procédure de sa demande d'asile, est exclu du bénéfice du présent article.

§ 4. Le ministre motive sa décision prise en exécution du présent article et porte sa décision motivée à la connaissance de l'étranger. »

Nr. 14 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 4

Dit artikel vervangen als volgt :

«*In dezelfde wet wordt een artikel 9bis ingevoegd, luidende :*

«*Art. 9bis. — § 1. Onverminderd andere elementen kunnen weerhouden worden voor de toekenning van de machtiging tot verblijf,*

1° indien de vreemdeling die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling heeft aangevraagd na een termijn van drie jaar geen uitvoerbare beslissing heeft ontvangen door een tekortkoming van de overheid. De overheid brengt de vreemdeling na het verstrijken van deze termijn op de hoogte van deze mogelijkheid tot aanvragen van de machtiging tot verblijf.

2° indien de vreemdeling lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling in zijn land van herkomst wanneer er geen of onvoldoende toegang is tot een adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft.

De vaststelling van bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van herkomst of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschafft. De vreemdeling dient hiervoor alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken.

§ 2. In toepassing van dit artikel wordt de aanvraag voor de toekenning van de machtiging tot verblijf ingediend bij de minister of diens gemachtigde.

§ 3. de vreemdeling bedoeld in § 1 moet in België het centrum van zijn affectieve, sociale en economische belangen gevestigd hebben.

De vreemdeling bedoeld in § 1 die naar oordeel van de minister een gevaar betekent voor de openbare orde of de nationale veiligheid, is van de toepassing van dit artikel uitgesloten.

De vreemdeling bedoeld in § 1 die bij zijn aanvraag in toepassing van dit artikel kennelijk bedrog hebben gepleegd bij de procedure van hun asielaanvraag, is van de toepassing van dit artikel uitgesloten.

§ 4. De minister motiveert zijn beslissing die hij in uitvoering van dit artikel neemt en brengt de vreemdeling hiervan op de hoogte. ».

Justification	Verantwoording
Voir les développements de la proposition de loi n° 50-2490/001 déposée à la Chambre.	Zie toelichting bij wetsvoorstel nr. 50-2490/001.
N° 15 DE M. HUGO VANDENBERGHE (Sous-amendement à l'amendement n° 14)	Nr. 15 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE (Subsidiair amendement bij amendement nr. 14)
Art. 4	Art. 4
Remplacer l'article 9bis, § 1er, alinéa 1er, proposé, par la disposition suivante :	Het ontworpen artikel 9bis, § 1, eerste lid, vervangen door volgende bepaling :
« § 1 ^{er} . Lors de circonstances exceptionnelles et à la condition que l'étranger dispose d'un document d'identité, l'autorisation de séjour peut être demandée auprès du ministre ou de son délégué. Si le ministre ou son délégué accorde l'autorisation de séjour, celle-ci sera délivrée en Belgique. »	« § 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de minister of diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. »
Justification	Verantwoording
Les demandes d'autorisation de séjour introduites en Belgique doivent être transmises au ministre ou à son délégué par l'intermédiaire du bourgmestre de la commune de résidence de l'étranger. Ce système fait naître, dans le chef de l'étranger, le sentiment que le bourgmestre joue un certain rôle dans la décision d'octroi de l'autorisation de séjour. Le bourgmestre ne sert en réalité que de boîte aux lettres. Il n'y a aucune raison d'impliquer les administrations communales dans cette procédure. Dorénavant, les demandes devraient donc pouvoir être introduites directement auprès du ministre ou de son délégué, ce qui permettrait également d'alléger considérablement le travail administratif.	De aanvraag tot het bekomen van een verblijfsvergunningen die in het Binnenland worden ingediend, moeten via de burgemeester van de gemeente waar de vreemdeling verblijft aan de minister of diens gemachtigde worden overgemaakt. Hierdoor ontstaat bij de vreemdeling de indruk dat de burgemeester enige rol speelt in het al dan niet toekennen van de verblijfsvergunning. In werkelijkheid speelt de burgemeester slechts de rol van doorgeefluik. Er is geen enkele reden waarom de gemeentebesturen in deze procedure moeten betrokken worden. Voortaan zouden de aanvragen dan ook rechtstreeks bij de minister of diens gemachtigde kunnen worden ingediend, wat bovendien ook heel wat minder administratief werk zou betekenen.
N° 16 DE M. HUGO VANDENBERGHE	Nr. 16 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE
Art. 5	Art. 5
Remplacer cet article par la disposition suivante :	Dit artikel vervangen als volgt :
« Art. 5. — Dans la même loi, insérer un article 9ter, libellé comme suit :	« Art. 5. — In dezelfde wet wordt een artikel 9ter ingevoegd, luidende :
« Art. 9ter. — Le ministre peut accorder une autorisation de séjour temporaire dans des limites qui ont trait à l'objectif pour lequel le séjour est autorisé.	« Art. 9ter. — Een tijdelijke machtiging tot verblijf kan door de minister verleend worden onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.
Les limites dont il est question à l'alinéa 1 ^{er} ont trait :	De beperkingen waarvan sprake in het eerste lid, houden verband met :
I ^o au fait que l'étranger, pour des raisons indépendantes de sa volonté, ne peut pas quitter la Belgique;	I ^o indien de vreemdeling om redenen buiten zijn wil om, niet uit België kan vertrekken

2° au fait que la nationalité de l'étranger est mise en cause par le pays d'origine et qu'avec ce pays, aucun accord de réadmission n'a été conclu.

L'autorisation de séjour temporaire est accordée pour une période de cinq ans maximum.

Le ministre motive sa décision prise en exécution du présent article et porte sa décision motivée à la connaissance de l'étranger. »

Justification

Voir les développements de la proposition de loi n° 50-2490/001 déposée à la Chambre.

N° 17 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 5bis (nouveau)

Insérer un article 5bis, libellé comme suit :

« Art. 5bis. — Un article 9quater, libellé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 9quater. — Une autorisation de séjour est délivrée aux mineurs étrangers non accompagnés jusqu'à ce qu'ils aient atteint l'âge de 18 ans.

Par mineur étranger non accompagné, on entend toute personne qui paraît être âgée, ou qui déclare être âgée, de moins de 18 ans, et qui paraît se trouver dans les conditions suivantes :

- être non accompagnée par une personne exerçant l'autorité parentale ou la tutelle en vertu de la loi nationale du mineur; et

- être ressortissante d'un pays non membre de l'Espace économique européen (EEE), et

- avoir demandé la reconnaissance de la qualité de réfugié ou ne pas satisfaire aux conditions d'accès au territoire et de séjour déterminées par la présente loi. ».

Justification

Le mineur étranger non accompagné qui arrive dans notre pays, est, dans la pratique, autorisé à y séjourner jusqu'à ce qu'il ait atteint l'âge de 18 ans. En application du Titre XIII, Chapitre 6, « Tutelle des mineurs non accompagnés », de la loi-programme du 24 décembre 2002, un tuteur sera également désigné. Jusqu'à présent, la délivrance de ce titre de séjour temporaire était réglée par une circulaire. Il est toutefois justifié d'ancrer ce principe dans la loi. C'est pourquoi nous proposons d'insérer un nouvel article 9quater dans la loi sur les étrangers.

2° indien de nationaliteit van de vreemdeling ter discussie wordt gesteld door het land van herkomst en er met dat land geen terugnameakkoord werd afgesloten.

De tijdelijke machtiging tot verblijf wordt verleend voor een periode van ten hoogste vijf jaar.

De minister motiveert zijn beslissing die hij in uitvoering van dit artikel neemt en brengt de vreemdeling hiervan op de hoogte. ».

Verantwoording

Zie toelichting bij wetsvoorstel nr. 50-2490/001.

Nr. 17 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 5bis (nieuw)

Een artikel 5bis invoegen, luidende :

« Art. 5bis. — In dezelfde wet wordt een artikel 9quater ingevoegd, luidende :

« Art. 9quater. — Een machtiging tot verblijf wordt toegekend aan de niet-begeleide minderjarige vreemdeling tot hij de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt.

Onder niet-begeleide minderjarige vreemdeling wordt elke persoon verstaan die jonger dan 18 jaar lijkt te zijn of verklaart dat hij jonger is dan 18 jaar; en die zich in één van de volgende situaties lijkt te bevinden :

- niet begeleid zijn door een persoon die krachten de nationale wet van de minderjarige het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent, en

- onderdaan zijn van een land dat geen lid is van de Europese Economische Ruimte (E.E.R.), en

- de erkenning van de hoedanigheid van vluchting hebben gevraagd of niet voldoen aan de voorwaarden voor de toegang tot het grondgebied en het verblijf die zijn vastgelegd door deze wet. ».

Verantwoording

De niet-begeleide minderjarige vreemdeling die in ons land aankomt, wordt in de praktijk gemachtigd tot verblijf tot hij de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt. Tevens zal in toepassing van Titel XIII, Hoofdstuk 6 « Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen » van de programmawet van 24 december 2002, een voogd aangeduid worden. Tot op vandaag is het verlenen van deze tijdelijke verblijfstitel bij omzendbrief geregeld. Een wettelijke verankering van dit principe is echter gerechtvaardigd. Om dit te bekomen stellen indieners de invoeging van een nieuw artikel 9quater voor in de vreemdelingenwet.

N° 18 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 6

Dans l'article 10, § 2, proposé, entre les alinéas 3 et 4, insérer l'alinéa suivant :

« *L'étranger admis ou autorisé à séjourner dans le Royaume pour une durée illimitée, ou autorisé à s'y établir, visé au § 1er, alinéa 1er, 4° et 5°, et qui est rejoint dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille et ne pas devenir une charge pour les pouvoirs publics.* »

Justification

La directive européenne 2003/86/CE du Conseil du 22 septembre 2003 relative au droit au regroupement familial dispose clairement à l'article 7, 1. c) que les États membres peuvent imposer des conditions en matière de revenus stables et réguliers à l'étranger qui est rejoint et aux membres de sa famille. Le projet du gouvernement tient compte de cette possibilité pour certaines catégories d'étrangers (l'étranger visé à l'article 10, § 1er, 2° et 3°). Il n'y a cependant aucune raison de ne pas imposer de telles conditions à tous les étrangers qui sont rejoints dans notre pays.

N° 19 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 19bis (nouveau)

Insérer un article 19bis, libellé comme suit :

« *Art. 19bis. — L'article 40, § 6, de la même loi est remplacé par la disposition suivante :*

« *§ 6. Sauf dispositions contraires de la présente loi, sont également assimilés à l'étranger CE, pour autant qu'ils viennent s'installer ou s'installent avec lui et qu'ils répondent aux conditions d'intégration imposées par l'autorité compétente :*

1° le conjoint d'un Belge, pour autant que les deux personnes concernées soient âgées de 21 ans accomplis et qu'il s'agisse d'un premier mariage du Belge avec un étranger qui a donné lieu à un regroupement familial;

2° ses descendants ou ceux de son conjoint qui sont à leur charge, pour autant qu'ils ne soient pas âgés de 18 ans accomplis;

3° ses ascendants ou ceux de son conjoint, à condition qu'ils soient privés du soutien familial nécessaire dans le pays d'origine. Le droit de séjour du conjoint d'un Belge et de leurs parents visés à l'alinéa 1er est refusé si :

Nr. 18 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 6

In het voorgestelde artikel 10, § 2, tussen het derde en vierde lid een nieuw lid invoegen, luidende :

« *De vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk of gemachtigd is om er zich te vestigen bedoeld in § 1, eerste lid, 4° en 5° en die vervoegd wordt, beschikt over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen ten behoeve van zichzelf en van zijn familieleden om te voorkomen dat zij ten laste van de openbare overheden vallen.* »

Verantwoording

De Europese richtlijn 2003/86/EG van de Raad van 22 september 2003 inzake het recht op gezinsherening bepaalt duidelijk in artikel 7, 1. c) dat de lidstaten voorwaarden kunnen stellen met betrekking tot stabiele en regelmatige inkomsten voor de vreemdeling die wordt vervoegd en zijn gezinsleden. Het ontwerp van de regering komt hier voor bepaalde categorieën vreemdelingen aan tegemoet (de vreemdelingen bedoeld in art. 10, § 1, 2° en 3°). Er is echter geen reden om dit niet aan alle vreemdelingen op te leggen die in ons land worden vervoegd.

Nr. 19 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 19bis (nieuw)

Een artikel 19bis invoegen, luidende :

« *Art. 19bis. — Artikel 40, § 6 van dezelfde wet wordt vervangen door :*

« *§ 6. Tenzij deze wet anders bepaalt worden eveneens met de EG-vreemdeling gelijkgesteld mits zij zich met hem vestigen of komen vestigen en voor zover zij voldoen aan de integratievooraarden zoals opgelegd door de bevoegde overheid :*

1° de echtgenoot van een Belg, voor zover de twee betrokken personen de volle leeftijd van éénentwintig jaar hebben bereikt en voor zover het een eerste huwelijk van de Belg met een vreemdeling betreft dat aanleiding heeft gegeven tot gezinsherening;

2° zijn bloedverwanten in neerdalende lijn of die van zijn echtgenoot, die ten hunnen laste zijn en voor zover zij de volle leeftijd van achttien jaar niet hebben bereikt;

3° zijn bloedverwanten in opgaande lijn of die van zijn echtgenoot, indien zij in het land van herkomst de nodige gezinssteun ontberen. Het recht op verblijf van de echtgenoot van een Belg en hun familieleden bedoeld in het eerste lid wordt geweigerd indien :

1° le logement dont dispose le ménage ne répond pas aux conditions fixées par le Roi;

2° le Belge ne dispose pas de revenus stables et réguliers lui permettant d'assurer son propre entretien et celui des membres de sa famille sans avoir recours au système de l'aide sociale. Le Roi détermine la nature et la régularité de ces revenus. »

Justification

Le projet du gouvernement prévoit la transposition de la directive européenne 2003/86 en ce qui concerne les possibilités de regroupement familial pour les non-ressortissants de l'Union européenne. Il ne s'attaque dès lors qu'en partie à la problématique du regroupement familial. Dans de très nombreux cas — et cela risque de se présenter plus fréquemment encore avec les mesures unilatérales du projet —, l'on ne procède à un regroupement familial qu'une fois la nationalité belge acquise. Pour les Belges, le présent projet ne change rien à la réglementation sur le regroupement familial. C'est pourquoi les auteurs estiment qu'une bonne politique de lutte contre les abus en matière de regroupement familial doit également contenir des mesures s'appliquant aux personnes de nationalité belge. Il ressort clairement de la réponse du ministre à une question orale de la députée Lanjri (question orale 11977 — Chambre des représentants, 12 juin 2006) que la majorité des demandes de regroupement familial sont introduites sur la base de l'article 40. Entre mai 2005 et mai 2006, 31 342 dossiers de regroupement familial ont été introduits. 24 738 l'ont été sur la base de l'article 40, alors que seules 6 520 demandes ont été introduites sur la base de l'article 10. C'est pourquoi l'amendement tend à modifier l'article 40, § 6, de la loi sur les étrangers, et à prévoir une série de conditions supplémentaires comparables aux conditions prévues par l'article 10 de la loi sur les étrangers modifié par le présent projet. Les auteurs estiment également que le regroupement familial doit aller de pair avec une intégration des nouveaux venus. C'est pourquoi il leur est imposé de répondre aux conditions d'intégration posées par l'autorité compétente. En effet, il ressort d'un nombre croissant d'études qu'une bonne intégration des nouveaux venus est bénéfique pour ces personnes ainsi que pour l'ensemble de la société. Cette obligation est également prévue par l'article 7 de la directive européenne 2003/86/CE.

N° 20 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 6

Compléter l'article 10 proposé par un § 5, libellé comme suit :

« § 5. Les étrangers visés au § 1er, alinéa 1er, 4°, 5° et 7° doivent remplir les conditions d'intégration imposées par l'autorité compétente. »

Justification

En fixant les conditions d'intégration, il convient d'accorder une attention particulière à ceux qui courent le plus de risques de ne pas entrer ou d'entrer insuffisamment en contact avec la société

1° de huisvesting waarover het gezin beschikt niet voldoet aan de voorwaarden die door de Koning worden bepaald;

2° de Belg niet beschikt over stabiele en regelmatige inkomen die volstaan om hemzelf en zijn gezinsleden te onderhouden, zonder een beroep te doen op het stelsel voor de sociale bijstand. De Koning bepaalt de aard en de regelmaat van deze inkomen. ».

Verantwoording

Het ontwerp van de regering voorziet in de omzetting van de Europese richtlijn 2003/86 met betrekking tot de mogelijkheden van gezinshereniging voor niet-EU onderdanen. Hierdoor wordt de problematiek van de gezinshereniging slechts gedeeltelijk aangepakt. In heel veel gevallen — en dit dreigt met de eenzijdige maatregelen van het ontwerp nog te vergroten — doet men pas aan gezinshereniging nadat de Belgische nationaliteit is verworven. Voor Belgen verandert er aan de regeling gezinshereniging door het voorliggend ontwerp niets. De indieners zijn dan ook van mening dat een sluitend beleid naar misbruiken inzake gezinshereniging ook maatregelen naar mensen met de Belgische nationaliteit moet inhouden. Uit het antwoord van de minister op een mondelinge vraag van volksvertegenwoordiger Lanjri (mondelinge vraag 11977 — Kamer van volksvertegenwoordigers 12 juni 2006) blijkt duidelijk dat het gros van de aanvragen voor gezinshereniging in toepassing van artikel 40 zijn. Tussen mei 2005 en mei 2006 werden 31 342 dossiers gezinshereniging ingediend. 24 738 dossiers waren in toepassing van art. 40, terwijl slechts 6 520 aanvragen op basis van art. 10 waren. Het amendement wijzigt dan ook art. 40, § 6 van de vreemdelingenwet en legt een aantal bijkomende voorwaarden op die vergelijkbaar zijn met de voorwaarden die ook door het gewijzigde artikel 10 van de vreemdelingenwet door dit ontwerp, worden voorzien. Indieners zijn tevens van mening dat gezinshereniging moet gepaard gaan met de integratie van de nieuwkomers. Aan hen wordt dan ook de verplichting opgelegd om aan de integratievoorraarden te voldoen die door de bevoegde overheid aan deze mensen wordt gesteld. Uit steeds meer studies blijkt immers dan een goede integratie van nieuwkomers deze mensen en de hele samenleving ten goede komt. Het opleggen van deze verplichting wordt ook voorzien onder artikel 7 van de Europese richtlijn 2003/86/EG.

Nr. 20 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 6

Het voorgestelde artikel 10 aanvullen met een § 5, luidende :

« § 5. De in § 1, eerste lid, 4°, 5°, 7° bedoelde vreemdelingen moeten voldoen aan de integratievoorraarden zoals opgelegd door de bevoegde overheid. »

Verantwoording

Bij het bepalen van de integratievoorraarden moet bijzondere aandacht besteed worden aan diegenen die het meest risico lopen om niet of onvoldoende in contact te komen met de Belgen.

belge. Tel est certainement le cas des personnes qui viennent en Belgique dans le cadre d'un regroupement familial.

Il est essentiel que tous les hommes et toutes les femmes qui viennent ici dans le cadre d'un regroupement familial soient obligés de suivre un « parcours d'intégration » le plus vite possible après leur arrivée. Ils doivent apprendre la langue de la région et pouvoir prendre connaissance de toutes les possibilités qui leur sont offertes en Belgique, ainsi que de tous leurs droits et obligations dans leur nouvelle patrie. Pour offrir aux nouveaux venus, qu'ils soient ou non regroupants, un maximum de chances de s'intégrer dans la société belge, nous devons nous efforcer d'accélérer le processus de reconnaissance des diplômes et certificats étrangers. L'autorisation de séjour définitive ne pourra dès lors être délivrée que si l'étranger réunit les conditions d'intégration. L'autorité fédérale doit dès lors conclure avec les différentes communautés de notre pays une convention en vue d'élaborer ces conditions d'intégration. La possibilité pour les États membres de l'Union d'imposer des conditions d'intégration au nouveau venu est prévue explicitement par la directive européenne 2003/86/CE.

N° 21 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 15

Dans l'article 16 proposé, supprimer les mots «pour autant que l'étranger réponde à la condition visée à l'article 14».

Justification

C'est au ministre ou à son délégué qu'il appartient de contrôler si l'étranger répond aux conditions fixées.

N° 22 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 42

Dans le texte proposé, remplacer les mots «Le ministre ou son délégué» par les mots «Le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides».

Justification

Dans le projet de loi à l'examen, le gouvernement fait clairement le choix de ne pas impliquer l'Office des étrangers dans la procédure d'asile. Nous souscrivons entièrement à ce choix. En effet, de cette façon, il est très clair qu'il y a, d'une part, les instances d'asile, qui statuent sur les demandes d'obtention du statut de réfugié ou de la protection subsidiaire, et d'autre part, d'autres raisons de séjourner dans notre pays, par exemple pour la durée d'un contrat de travail ou dans le cadre d'un visa d'études. Le principe consistant à habiliter le ministre ou son délégué à prendre en considération ou non une nouvelle demande d'asile est contraire à cet objectif. Nous considérons dès lors qu'il est beaucoup plus logique que les nouvelles demandes d'asile soient évaluées par le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides.

samenleving. Dit is zeker het geval voor wie hier komt in het kader van gezinsherening.

Het is essentieel dat alle vrouwen en mannen die hier komen in het kader van gezinsherening zo snel mogelijk na hun aankomst verplicht worden een « inburgeringstraject » te volgen. Ze moeten de streekaal leren en kennis kunnen nemen van alle mogelijkheden, rechten en plichten die zij hier hebben. Om aan nieuwkomers, al dan niet gezinsherenigers maximale kansen te bieden op inschakeling in de Belgische samenleving, moeten we streven naar een snellere erkenning van buitenlandse diploma's en getuigschriften. De definitieve verblijfsvergunning kan dan ook maar afgeleverd worden indien de vreemdeling aan de integratievooraarden voldoet. De federale overheid dient dan ook met de verschillende gemeenschappen van ons land een overeenkomst af te sluiten om deze integratievooraarden uit te werken. De mogelijkheid voor lidstaten van de Unie tot het opleggen aan de nieuwkomer van integratieverplichtingen wordt expliciet opgenomen in de Europese richtlijn 2003/86/EG.

Nr. 21 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 15

In het voorgestelde artikel 16 de woorden «voorzover de vreemdeling voldoet aan de in artikel 14 gestelde voorwaarden» schrappen.

Verantwoording

De controle of de vreemdeling voldoet aan de in artikel 14 gestelde voorwaarden is een taak voor de minister of zijn gemachtigde.

Nr. 22 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 42

In de ontworpen bepaling de woorden «De minister of diens gemachtigde» vervangen door de woorden «De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen».

Verantwoording

De regering maakt met dit ontwerp een duidelijke keuze om de Dienst Vreemdelingenzaken buiten de asielprocedure te houden. De indieners van dit amendement staan volledig achter deze keuze. Op die manier wordt immers heel duidelijk dat er enerzijds de asielinstanties zijn die beslissen over de aanvragen tot het bekomen van het statuut van vluchting of de subsidiaire bescherming, en anderzijds andere redenen om in ons land te verblijven, bijvoorbeeld voor de duur van een arbeidsovereenkomst of in het kader van een studentenvisum. Het principe om de minister of zijn gemachtigde bevoegd te maken voor het al dan niet in overweging nemen van een nieuwe asielaanvraag staat haaks op deze doelstelling. Indieners vinden het dan ook veel logischer dat nieuwe asielaanvragen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen worden beoordeeld.

N° 23 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 44

Apporter les modifications suivantes à l'article proposé :

A) Compléter le 1° par un littera e), libellé comme suit :

« e) ce paragraphe est complété par un alinéa 2, libellé comme suit :

« La décision du Commissaire général ne peut être motivée exclusivement sur la base des points 1° à 7°. »

B) Compléter le 2° par un littera e), libellé comme suit :

« e) ce paragraphe est complété par un alinéa 2, libellé comme suit :

« La décision du Commissaire général ne peut être motivée exclusivement sur la base des points 1° à 5°. »

C) Compléter le point 3° par un littera c), libellé comme suit :

« c) ce paragraphe est complété par un alinéa 2, libellé comme suit :

« La décision du Commissaire général ne peut être motivée exclusivement sur la base des points 1° à 3°. »

D) Compléter le 4° par un littera c), libellé comme suit :

« c) ce paragraphe est complété par un alinéa 2, libellé comme suit :

« La décision du Commissaire général ne peut être motivée exclusivement sur la base des points 1° à 3°. »

Justification

Le projet de loi à l'examen confie au Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides l'examen de recevabilité, qui, jusqu'à présent, était opéré par l'Office des étrangers. Sur la base d'un certain nombre de critères de recevabilité, le Commissaire général peut rejeter une demande d'asile ou une demande de protection subsidiaire. En soi, le fait d'opérer un examen de recevabilité ne soulève aucune objection, mais il n'en reste pas moins que l'on peut se demander si le fait de donner ou non satisfaction aux critères fixés doit être déterminant dans l'examen de la demande d'asile ou de protection subsidiaire. En outre, le Conseil d'Etat souligne également, dans son avis 39.718/AV, la nécessité de mettre la loi sur les étrangers en concordance avec la directive européenne 2005/85/CE relative à des normes minimales concernant la procédure d'octroi et de retrait du statut de réfugié dans les États membres. Le considérant général n° 22 oblige en effet les États membres à examiner toutes les demandes au fond — et donc

Nr. 23 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 44

In artikel 44 van het ontwerp worden volgende wijzigingen aangebracht :

A) In het 1° wordt een punt e) toegevoegd, luidende :

e) aan § 1 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende :

« De beslissing van de Commissaris-generaal kan niet uitsluitend gemotiveerd worden op basis van de punten 1° tot en met 7°. »

B) Het 2° aanvullen met een punt e) toegevoegd, luidende :

e) aan § 2 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende :

« De beslissing van de Commissaris-generaal kan niet uitsluitend gemotiveerd worden op basis van de punten 1° tot en met 5°. »

C) Het 3° aanvullen met een punt c), luidende :

c) aan § 3 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende :

« De beslissing van de Commissaris-generaal kan niet uitsluitend gemotiveerd worden op basis van de punten 1° tot en met 3°. »

D) Het 4° aanvullen met een punt c), luidende :

c) aan § 4 wordt een tweede lid toegevoegd, luidende :

« De beslissing van de Commissaris-generaal kan niet uitsluitend gemotiveerd worden op basis van de punten 1° tot en met 3°. »

Verantwoording

Het ontvankelijkheidsonderzoek, dat tot op vandaag door de Dienst Vreemdelingenzaken werd gevoerd, wordt door het voorliggend ontwerp aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen toebedeeld. Op basis van een aantal ontvankelijkheidscriteria kan de Commissaris-generaal een asielaanvraag of een vraag om subsidiaire bescherming afwijzen. Op zich is er tegen het hanteren van een ontvankelijkheidsonderzoek geen bezwaar, maar het blijft de vraag of het al dan niet voldoen aan de gestelde criteria bepalend moet zijn in het asielonderzoek of de aanvraag tot subsidiaire bescherming. Daarnaast wijst ook de Raad van State in haar advies 39.718/AV op de noodzaak om de vreemdelingenwet in overeenstemming te maken met de Europese richtlijn 2005/85/EG betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus. De algemene overweging nr. 22 van bedoelde richtlijn verplicht de lidstaten immers alle verzoeken op de inhoud

à la lumière des critères de la Convention de Genève ou de la directive 2004/83/CE en matière de protection subsidiaire. Nous proposons dès lors d'adapter le texte proposé de l'article 52 dans le sens de la directive. La décision du Commissaire général ne peut, par conséquent, être déterminée exclusivement par le fait que la demande répond ou non aux critères de recevabilité.

N° 24 DE MME JANSEGERS ET M. BUYSSE

Art. 6

À l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, premier tiret, et 5°, proposé, remplacer les mots « vingt et un ans » par les mots « vingt-quatre ans ».

Justification

Dans la législation actuelle, l'âge minimum du conjoint étranger et de l'étranger qu'il rejoint dans le cadre du regroupement familial est fixé à 18 ans. Le gouvernement ayant constaté que les mariages forcés sont encore légion même après cet âge et que ce sont surtout des jeunes filles élevées en Belgique et qui dépendent toujours de leurs parents qui en sont victimes, il a décidé de porter l'âge minimum du conjoint et de l'étranger qu'il rejoint à 21 ans.

Il en va de même en ce qui concerne le partenariat enregistré conformément à une loi.

Les auteurs de l'amendement estiment que cette majoration d'âge ne va pas assez loin. C'est pourquoi l'amendement vise à porter la limite d'âge proposée de 21 ans à 24 ans, comme on l'a fait également au Danemark.

N° 25 DE MME JANSEGERS ET M. BUYSSE

Art. 6

À l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, proposé supprimer la dernière phrase du premier tiret.

Justification

L'âge minimum des conjoints qui étaient déjà mariés avant l'arrivée de l'étranger que le conjoint vient rejoindre en Belgique, reste fixé à 18 ans. La directive 2003/86/CE relative au droit au regroupement familial n'impose toutefois pas cet âge minimum. Les auteurs de l'amendement ne voient dès lors pas pourquoi on a maintenu la disposition en question. Le fait d'instaurer un âge minimum de 21 ans, porté à 24 ans dans notre amendement n° 24, doit précisément garantir que les conjoints disposent d'une certaine maturité et ne sont pas victimes d'un mariage forcé. *Quid* cependant si le mariage qui existait déjà avant la venue de l'étranger est un mariage forcé ?

— en dus getoetst aan de criteria van het Verdrag van Genève of de richtlijn 2004/83/EG inzake subsidiaire bescherming — te controleren. Indieners stellen dan ook voor om de ontworpen tekst van artikel 52 aan te passen in de zin van de richtlijn. De beslissing van de commissaris-generaal kan derhalve niet uitsluitend bepaald worden door het al dan niet voldoen aan de gestelde ontvankelijkhedsriteria.

Hugo VANDENBERGHE.

Nr. 24 VAN MEVROUW JANSEGERS EN DE HEER BUYSSE

Art. 6

In het voorgestelde artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, eerste streepje en 5° de woorden « vierentwintig jaar ».

Verantwoording

In de huidige wetgeving is de minimumleeftijd van de buitenlandse echtgenoot en die van vreemdeling bij wie men zich komt voegen in het kader van de gezinsherening vastgelegd op 18 jaar. Omdat de regering heeft vastgesteld dat gedwongen huwelijken ook na deze leeftijd nog schering en inslag zijn en het hierbij vooral gaat om jonge meisjes die in België werden opgevoed en die nog steeds afhankelijk zijn van hun ouders, heeft zij besloten de minimumleeftijd van de echtgenoot en van de vreemdeling bij wie men zich voegen, te verhogen tot 21 jaar.

Hetzelfde geldt in het kader van een wettelijk geregistreerd partnerschap.

De indieners menen dat deze leeftijdsverhoging niet ver genoeg gaat. Dit amendement strekt er dan ook toe de voorgestelde leeftijdsgrondslag van eenentwintig jaar te verhogen tot vierentwintig jaar, zoals ook in Denemarken van toepassing.

Nr. 25 VAN MEVROUW JANSEGERS EN DE HEER BUYSSE

Art. 6

In het voorgestelde artikel 10, § 1, eerste lid, 4° de laatste zin van het eerste streepje doen vervallen.

Verantwoording

De minimumleeftijd van echtgenoten, wiens huwelijksband al bestond van voor de komst van de vreemdeling bij wie men zich in België komt vervoegen, wordt op achttien jaar gehouden. Deze rechtvaardiging wordt evenwel niet door de richtlijn 2003/86/EG inzake het recht op gezinsherening opgelegd. Waarom deze bepaling dan wel werd opgenomen, is de indieners van het amendement een raadsel. Het invoeren van de minimumleeftijd van 21 jaar, die in ons amendement nr. 1 op 24 jaar wordt gebracht, moest juist garanderen dat de echtgenoten een zekere maturiteit hebben en niet gedwongen kunnen worden tot een huwelijk. Maar wat indien het huwelijk, dat al bestond van voor de komst van de vreemdeling, een gedwongen huwelijk is ?

Les auteurs sont d'avis qu'il n'y a pas lieu d'admettre d'exceptions à la règle générale de l'âge minimum.

N° 26 DE MME JANSEGERS ET M. BUYSSE

Art. 6

À l'article 10, § 1er, proposé, insérer, entre les alinéas 2 et 3, un alinéa nouveau, libellé comme suit :

« L'alinéa 1er, 4°, 5° et 6°, n'est pas applicable aux enfants si le séjour est contraire à l'intérêt propre de ceux-ci. »

Justification

Les auteurs du présent amendement veulent faire en sorte qu'il soit impossible de permettre le séjour d'enfants dans le cadre du regroupement familial si ce séjour va à l'encontre des intérêts de l'enfant concerné. L'amendement tend à faire prévaloir les intérêts de l'enfant en examinant si la durée, la nature, etc., du séjour en Belgique font que celui-ci est préférable au séjour dans le pays d'origine. Il faut par exemple se demander si l'enfant peut s'avérer vulnérable face aux graves problèmes sociaux auxquels il peut être confronté durant son séjour. Les problèmes sociaux auxquels est confrontée la famille qui réside déjà en Belgique peut fournir une indication à cet égard. La situation dans le pays d'origine, notamment en ce qui concerne l'éducation et l'enseignement, joue un grand rôle. Le service danois de l'immigration applique également ce critère, qui ne peut être que profitable à l'enfant.

De indieners zijn van mening dat op algemene regel betreffende deze minimumleeftijd geen uitzonderingen dienen te worden gemaakt.

Nr. 26 VAN MEVROUW JANSEGERS EN DE HEER BUYSSE

Art. 6

In het voorgestelde artikel 10, § 1, tussen het tweede en derde lid een nieuw lid invoegen, luidend als volgt :

« Het eerste lid, 4°, 5° en 6°, is niet van toepassing op de kinderen, indien het verblijf indruist tegen het eigen belang van deze kinderen. »

Verantwoording

Met dit amendement maken de indieners het onmogelijk om het verblijf van kinderen in het kader van de gezinshereniging toe te laten indien dit verblijf zou indruisen tegen de belangen van het betrokken kind. Het amendement strekt ertoe de belangen van het kind voorop te stellen door af te wegen of de lengte, aard, ... van het verblijf in België opweegt tegenover het verblijf in net land van herkomst. Zo moet rekening gehouden worden met het feit of het kind kwetsbaar kan zijn aan ernstige sociale problemen, waarmee het kind tijdens zijn verblijf kan worden geconfronteerd. De sociale problemen waarmee de familie die reeds in België verblijft wordt geconfronteerd, kan hierbij een indicator zijn. Ook de situatie in het thuisland, zoals opvoeding en onderwijs spelen een grote rol. Dit criterium wordt eveneens gehanteerd door de Deense Immigratie Dienst en komt het kind enkel ten goede.

N° 27 DE MME JANSEGERS ET M. BUYSSE

Art. 6

À l'article 10 proposé, remplacer le § 3 par la disposition suivante :

« § 3. Lorsqu'un étranger a été admis à séjournner dans le Royaume en application du § 1er, alinéa 1er, 4° et 5°, après l'entrée en vigueur de la présente disposition, ni son conjoint, ni ses enfants, ne peuvent invoquer le droit de venir le rejoindre. »

Justification

Le § 3 de l'article 10 en projet lève « l'interdiction de cascade » qui est prévue par l'actuel article 10, alinéa 3, et permet par conséquent aux regroupants, en application du § 1er, alinéa 1er, 4° et 5°, de bénéficier à leur tour, en leur qualité de conjoints ou de partenaires non mariés, d'un nouveau regroupement familial. Pour éviter un usage abusif de cette faculté, on impose aux regroupants un délai d'attente de deux ans.

Nr. 27 VAN MEVROUW JANSEGERS EN DE HEER BUYSSE

Art. 6

In het voorgestelde artikel 10, § 3 vervangen als volgt :

« § 3. Wanneer een vreemdeling tot een verblijf in het Rijk toegelaten is, met toepassing van § 1, eerste lid, 4° en 5°, na de inwerkingtreding van deze bepaling, kunnen noch zijn echtgenoot, noch zijn kinderen zich beroepen op het recht om zich bij hem te komen voegen. »

Verantwoording

De derde paragraaf van het ontworpen artikel 10 heft het zogenaamde cascadeverbod, dat voorzien is in huidig artikel 10, derde lid, op en maakt het aldus mogelijk dat gezinsherenigers, in toepassing van § 1, eerste lid, 4° en 5°, in de hoedanigheid van echtgenoot of ongehuwde partner, op hun beurt kunnen genieten van een nieuwe gezinshereniging. Om te voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van deze mogelijkheid, wordt aan de gezinsherenigers een wachttermijn van twee jaar opgelegd.

Nonobstant cette clause de délai d'attente de deux ans, les auteurs estiment que des abus seront inévitables. De plus, ce régime entraînera une vague d'immigration supplémentaire. Alors qu'une solution au problème des étrangers s'impose, cette disposition va à l'encontre des attentes de l'opinion publique. Les auteurs du présent amendement entendent maintenir l'interdiction en cascade.

N° 28 DE MME JANSEGERS ET M. BUYSSE

Art. 6

Supprimer l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°, proposé.

Justification

Le projet actuel étend l'application du regroupement familial à des catégories qui, jusqu'à présent, n'étaient pas susceptibles d'en bénéficier. Le gouvernement adapte l'article 10 dans le sens de la directive 2003/86/CE, aux termes de laquelle l'étranger qui est lié, par un partenariat enregistré conformément à la loi belge ou à une loi étrangère, à l'étranger qu'il vient rejoindre, et qui a, avec celui-ci, une relation durable et stable d'autant moins un an dûment établie, est autorisé à séjourner dans notre pays dans le cadre du regroupement familial.

Cette extension de l'application en vertu de la directive 2003/86/CE n'est pourtant pas obligatoire; l'État membre se voit uniquement octroyer la possibilité d'étendre le bénéfice du regroupement familial à cette nouvelle catégorie (art. 4.3 de la directive). Les auteurs de l'amendement estiment dès lors que la disposition étendant le bénéfice au regroupement familial doit être écartée du projet de loi, d'autant plus que l'entretien d'une «relation durable et stable dûment établie» est une notion susceptible de contestation.

N° 29 DE MME JANSEGERS ET M. BUYSSE

Art. 6

À l'article 10, § 2, alinéa 3, proposé, remplacer les mots «L'étranger visé au § 1er, alinéa 1er, 6°» par les mots «L'étranger visé au § 1er, alinéa 1er, 4°, 5° et 6°».

Justification

Les conditions supplémentaires qui sont imposées par le gouvernement dans le cadre du regroupement familial se limitent à a) «apporter la preuve que l'étranger rejoint dispose d'un logement suffisant pour recevoir le ou les membres de sa famille» et à b) apporter la preuve qu'il dispose d'une assurance-maladie couvrant les risques en Belgique pour lui-même et les membres de sa famille, conformément à l'article 7.1. a) et b) de la directive 2003/86/CE relative au droit au regroupement familial.

Or, l'article 7.1. de cette directive autorise également les États membres à exiger de l'étranger rejoint de fournir la preuve qu'il dispose «de ressources stables et régulières pour subvenir à ses propres besoins et à ceux des membres de sa famille sans recourir

Ondanks de clausule met de tweejarige wachttermijn, zijn de indieners van mening dat dit het misbruik niet zal uitsluiten. Bovendien leidt deze regeling tot een bijkomende immigratie. Gezien een oplossing voor het vreemdelingenprobleem zich opdringt, druist deze bepaling volledig in tegen de publieke opinie. Met dit amendement willen de indieners het cascadeverbod behouden.

Nr. 28 VAN MEVROUW JANSEGERS EN DE HEER BUYSSE

Art. 6

Het voorgestelde artikel 10, § 1, eerste lid, 5° doen vervallen.

Verantwoording

Het huidig ontwerp breidt de toepassing op gezinshereniging uit tot categorieën die tot op heden hiervoor niet in aanmerking kwamen. De regering past artikel 10 aan in de zin van de richtlijn 2003/86/EG, waarbij de vreemdelingen die door een overeenkomstig de Belgische wet of een buitenlandse wet een gerechtsreerd partnership verbonden zijn met de vreemdeling bij wie men zich komt voegen en die met die laatstgenoemde een naar behoren geattesteerde relatie van minstens een jaar onderhoudt, in het kader van de gezinshereniging een verblijf kunnen toegewezen krijgen.

Nochtans is deze uitbreiding uit hoofde van de richtlijn 2003/86/EG niet verplicht, maar wordt de lidstaat enkel de mogelijkheid geboden de gezinshereniging tot deze nieuwe categorie uit te breiden (artikel 4.3. van de richtlijn). De indieners van dit amendement zijn dan ook van oordeel dat deze uitbreiding van de gezinshereniging uit het ontwerp moet worden geschrapt, temeer het onderhouden van «een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele relatie» voor bewijzing vatbaar is.

Nr. 29 VAN MEVROUW JANSEGERS EN DE HEER BUYSSE

Art. 6

In het voorgestelde artikel 10, § 2, derde lid, tussen de woorden «eerste lid,» en «6°» de woorden «4°, 5° en» invoegen.

Verantwoording

De bijkomende voorwaarden die door de regering worden opgelegd in het kader van de gezinshereniging beperken zich a) tot een bewijs dat de vreemdeling die vervoegd wordt beschikt over voldoende huisvesting om het familielid of de familieleden te herbergen en b) tot het beschikken over een ziektekostenverzekerings die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt, conform artikel 7.1. a) en b) van de richtlijn 2003/86/EG inzake het recht op gezinshereniging.

Nochtans maakt artikel 7.1. van deze richtlijn het de lidstaten eveneens mogelijk om aan de vreemdeling die vervoegd wordt, een bewijs te vragen van «stabiele en regelmatige inkomsten die volstaan om hemzelf en zijn gezinsleden te onderhouden, zonder

au système d'aide sociale de l'État membre concerné». Dans le projet, cette obligation n'est toutefois imposée qu'à un enfant handicapé célibataire, âgé de plus de dix-huit ans, et qui se trouve, en raison de son handicap, dans l'incapacité de subvenir à ses propres besoins. Celui-ci doit en conséquence pouvoir prouver que l'étranger, qu'il va rejoindre, dispose de moyens de subsistance stables, réguliers et suffisants.

Le présent amendement vise à étendre cette condition aux membres de la famille d'un étranger qui est admis ou autorisé à séjourner pour une durée illimitée en Belgique ou qui est admis à s'y établir, comme prévu à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, ainsi qu'à l'étranger qui est lié par un partenariat enregistré à un étranger qui est admis ou autorisé à séjourner pour une durée illimitée en Belgique ou qui est admis à s'y établir, comme prévu à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 5°.

N° 30 DE MME JANSEGERS ET M. BUYSSE

Art. 7

Dans l'article 10bis, § 2, alinéa 2, proposé, remplacer les mots «Le membre de la famille visé à l'article 10, § 1er, alinéa 1er, 6°», par les mots «Le membre de la famille visé à l'alinéa 10, § 1er, alinéa 1er, 4°, 5° et 6°».

Justification

Les auteurs renvoient à la justification de leur amendement n° 29. L'article 7 en projet étend l'application de la condition également aux membres de la famille d'un étranger autorisé à séjourner en Belgique pour une durée limitée qui introduisent une demande d'autorisation de séjour de plus de trois mois.

N° 31 DE MME JANSEGERS ET M. BUYSSE

Art. 12

Dans l'article 13, § 1er, alinéa 3, proposé, remplacer la virgule après le mot «introduite» par un point et remplacer le membre de phrase «à l'expiration de laquelle elle devient illimitée» par ce qui suit:

«Au cours de cette période, les étrangers sont tenus de se conformer aux conditions d'intégration imposées par les pouvoirs publics. S'ils remplissent ces conditions, leur admission au séjour peut être prorogée.»

Justification

L'article 7.2. de la directive 2003/86/CE, qui dispose que les États membres peuvent exiger des ressortissants de pays tiers qu'ils se conforment aux mesures d'intégration, dans le respect du droit national, n'a pas été transposé dans la loi. Il s'agit pourtant d'une condition capitale pour que ces ressortissants aient une chance de

een beroep te doen op het stelsel van sociale bijstand van de betrokken lidstaat». In het ontwerp wordt dit bewijs echter enkel opgelegd aan een alleenstaand gehandicapt kind, dat ouder is dan achttien jaar, en dat omwille van zijn handicap niet in zijn eigen behoeften kan voorzien. Hij moet bijgevolg kunnen bewijzen dat de vreemdeling, die hij gaat vervoegen, over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

Dit amendement strekt ertoe deze voorwaarde uit te breiden tot de familieleden van een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur in België of gemachtigd is om er zich te vestigen, zoals bepaald in artikel 10, § 1, eerste lid, 4°, en tot de vreemdeling die door middel van een geregistreerd partnerschap verbonden is met een vreemdeling die toegelaten of gemachtigd is tot een verblijf van onbeperkte duur in België of gemachtigd is om zich er te vestigen, zoals bepaald in artikel 10, § 1, eerste lid, 5°.

Nr. 30 VAN MEVROUW JANSEGERS EN DE HEER BUYSSE

Art. 7

In het voorgestelde artikel 10bis, § 2, tweede lid tussen de woorden «eerste lid,» en «6°» de woorden «4°,5° en» invoegen.

Verantwoording

De indieners verwijzen naar de verantwoording bij hun amendement nr. 6. Artikel 7 breidt de voorwaarde ook uit naar deze familieleden van een vreemdeling die gemachtigd werd in België te verblijven voor een beperkte duur wanneer zij een machtiging van verblijf aanvragen van meer dan drie maanden.

Nr. 31 VAN MEVROUW JANSEGERS EN DE HEER BUYSSE

Art. 12

In het voorgestelde artikel 13, § 1, derde lid, de laatste zin vervangen als volgt:

«Binnen deze periode moeten de vreemdelingen voldoen aan de door de overheid opgelegde integratievoorwaarden. Wanneer hieraan voldaan is, kan de toelating tot verblijf worden verlengd.»

Verantwoording

Artikel 7.2 van de richtlijn 2003/86/EG, dat bepaalt dat de lidstaten van onderdanen van derde landen kunnen verlangen dat zij overeenkomstig het nationale recht aan integratievoorwaarden voldoen, werd niet opgenomen in de wet. Nochtans is dit net een erg belangrijke voorwaarde om hun verblijf kans op slagen te

réussir leur séjour. Quiconque ignore tout des droits, devoirs et coutumes qui ont cours dans notre civilisation, ainsi que de la langue du lieu où il s'établit n'est dès lors pas à même d'obtenir une autorisation de séjour illimité. L'autorisation de séjour d'une durée limitée ne peut être prorogée que lorsque l'étranger a suivi le parcours d'intégration et s'est conformé, dans le délai de trois ans, aux conditions de l'intégration.

N° 32 DE MME JANSEGERS ET M. BUYSSE

Art. 12

Dans l'article 13, § 1er, alinéa 3, proposé, remplacer les mots «trois ans» par les mots «*cinq ans*».

Justification

L'article 13 en projet limite l'autorisation de séjour octroyée aux personnes qui bénéficient du regroupement familial à une période de trois ans suivant la délivrance à l'intéressé de la preuve de son inscription au registre des étrangers ou suivant la délivrance du document attestant que la demande a été introduite. Une fois passée cette période de trois ans, l'autorisation de séjour devient d'office illimitée, sauf si le ministre met fin au séjour, par exemple parce que l'intéressé ne remplit plus les conditions qui y étaient mises.

La directive 2003/86/CE prévoit toutefois que le «titre de séjour autonome» est délivré au plus tard après une période de cinq ans, et dans la mesure bien entendu où les membres de la famille n'ont pas reçu de titre de séjour pour d'autres motifs que le regroupement familial.

Le présent amendement vise à reporter l'octroi d'office d'une autorisation de séjour illimitée aux étrangers qui bénéficient du regroupement familial au moment où ceux-ci ont effectué un séjour pour une durée limitée pendant une période de cinq ans.

geven. Wie geen benul heeft van de rechten, plichten en gewoonten die vigerend zijn in onze samenleving, noch van de taal waar men zich gaat vestigen, kan dan ook geen onbeperkte verblijfsvergunning bekomen. Pas wanneer men het zogenaamde inburgeringstraject heeft gevuld en binnen de termijn van drie jaar aan de integratievoorraarden voldoet, kan het verblijf van beperkte duur worden verlengd.

Nr. 32 VAN MEVROUW JANSEGERS EN DE HEER BUYSSE

Art. 12

In het voorgestelde artikel 13, § 1, derde lid, de woorden «drie jaar» vervangen door «vijf jaar».

Verantwoording

Het recht op verblijf dat wordt toegekend aan personen die genieten van de gezinshereniging wordt door het voorliggend artikel 13 beperkt gedurende een periode van drie jaar na afgifte van het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister aan de betrokkene of na de afgifte van het document dat de indiening van de aanvraag vaststelt. Na deze periode van drie jaar wordt het verblijfsrecht ambtshalve onbeperkt, behalve wanneer de minister een einde stelt aan het verblijf omdat bijvoorbeeld niet langer wordt voldoen aan de voorwaarden.

De richtlijn 2003/86/EG bepaalt evenwel dat deze periode voorafgaand aan het toekennen van de zogenaamde autonome verblijfstitel uiterlijk vijf jaar mag bedragen, en uiteraard voor zover er aan de gezinsleden geen verblijfstitel is verleend om andere redenen dan gezinshereniging.

Dit amendement strekt er toe het recht op een onbeperkt verblijf pas ambtshalve toe te kennen voor vreemdelingen die genieten van de gezinshereniging na een verblijf voor beperkte duur gedurende een periode van vijf jaar.

Nele JANSEGERS.
Yves BUYSSE.